THE CHURCH WEEKLY

Vol. VII | SUNDAY 5th JULY 1953 | PRICE 2 ANNAS PER COPY | NO. 26

THE FAITHFUL WITNESS OF ST. THOMAS THE APOSTLE

(Father Laurence S. Jackson, M. A., L. Th., H. C. F')

S. John XI, 16, Thomas therefore, who is called the Twin, said unto his fellow-disciples: Let us also go, that we may die with Jesus.

On the 3rd July, the Church celebrates the Translation of S. Thomas's relics from India to Edessa in Persia, which is regarded as the cradle of Indian Christianity. This has been thought to be his birth-place, and it would be seen that Saint Thomas as a young man went to Palestine to learn a trade as was customary with Jowish boys. There beside the Sea of Galilee he learned the art of carpentry, and it is possible that he combined this craft with that of fishing, and was well known among the men who earned their living in this way. Doubtless he made contact with Jesus a fellow-carpenter, and it is not improbable that they worked together. Evidently the character of the Master had impressed itself upon the personality of S. Thomas, and when the call came, he was ready to follow Jesus, and become with the other apostles a *"a fisher of men."* He remained with the Lord throughout his ministry: he received the charge at the time of the Ascension, and after the outpouring of the Holy Spirit, fulfilled the Master's command by bringing the Gospel of salvation to this great sub-continent.

According to tradition be laboured first in the Punjab, at a place called Toxila. It would seem that as a result of his teaching and preaching, the king, Gondoforus by name, and his brother Gad, accepted the Christian faith. After a period of probation, one night they were baptized and confirmed, and then when morning came the apostle *"brake bread and made them partakers of the Eucharist of the Christ, and they were glad and rejoiced."*

Possibly Saint Thomas remained in the Punjab till after the death of Gondoforus, for there is a reference to the king's nephew Abdagases, who seemed to have succeeded his uncle after 60 A. D. and the apostle is reported tohave had some conversation with him.

Apparently round about 70 A.D. the kingdom of Taxila was invaded by hostile people, and a migration southward of a number of Parthians took place. It would seem that Saint Thomas also departed, and there are traditions that he travelled as far as the river Jumna in the east, and that he preached at Karachi.

Eventually he joined the trek southward, and made his way to Konkan. Here he found a Christian community ruled by an Indian bishop named Pulomavi. He must have rejoiced greatly when he learned of how his fellow-apostle Saint Bartholomew had founded the Church there. Possibly he may even have perused the old copy of the Gospel of S. Mathew which Saint Bartholomew had brought thither. and which perhaps he had not seen. He would shed tears of devotion and love as he read the golden words of the Lord and Master incribed therein, and thought of how he and Bartholomew and Mathew had sat at the feet of Jesus in the Galilean hills and listened to *"him who spake as never other man spake."* Also he would learn from the good bishop and others of how Saint Bartholomew, eight years before, *had sealed his testimony with his blood.*

He himself would tell the Church in Konkan of the Christians he had left in northern India. of the devotion of Gondoforus and Gad, and of Xanthippus the Bishop whom he had appointed chief-shepherd of the Church of God in Taxila.

He would hear from the Konkanese of the Jewish colony in the south of India, and his love for Jesus would determine himself to go thither to the people that *"sat in darkness."* For their need was greater than that of the people in Konkan who had their own bishop. So after a short sojourn he made arrangements with the merchants, and after blessing the brethren in the name of the Lord, he departed. Possibly he sailed from Konkan itself, and took ship to the Island of Socotra at the entrance of the Red Sea, there to await a ship sailing from Egypt to Malabar.

Tradition states that he spent several months at Socotra waiting for a vessel, and we may be sure that he was not idle. He preached Christ to the inhabitants and made many converts. Indeed there is evidence that from 354, numerous people of the island were Christian. S. Francis Xavier, who landed there in the 16th century, in one of his letters, writes: "They render special honour to the apostle, Saint Thomas, claiming to be descendents of the Christians begotten to Jesus Christ by that apostle in these countries."

At last Saint Thomas obtained his passage, and he set sail at the time of winter for Malabar, arriving at Cranganore, a place which "abounds in ships sent there with cargoes form Arabia and by the Greeks." Is was in the month of January or February when he arrived.

He first began his missionaay work with the Jews, and many of

the Hebrew merchants became Christian, but he was not unmindful of the indigenous people of the land, and that his work was crowned with success is proved by the existence of the Syrian community of to-day, which claims him as founder.

Among his first converts were the members of the royal family. The king at his baptism took the name of Andrew, and his nephew known as Kepa Kollam was ordained priest and became the companion of the apostle. Eventually he and another nephew of the king were consecrated bishops; Kepa being known as Peter, and his fellow-bishop Paul, their surname being Perumal.

There is extant an account of the Ordination of Peter. Saint Thomas "*putting his own garment on Peter (a disciple who never abandoned him) and placing his hands upon his* (Peter's) *head, he committed the care of his faithful unto him and explained to them they should receive him in his place.*"

When Saint Thomas had laid the foundation of the Church in Malabar having established communities at Cranganore, Pallur, Parur, Kottamangalam, Chayal, Niranam and Kollam, and having consecrated bishops to rule thereover, he set out for pastures new. It was as though there was ever in his mind nothing less than the world for Christ.

He went first to Tinnevely by way of Nagercoil, passing through Madura and Trichinopoly, until at last he reached what is now Madras. There he remained for the rest of his earthly pilgrimage, and the success which crowned his labours aroused the wrath of the local Brahmins who determined his end. One day, when he was praying in a cave at what is known as little Saint Thomas's Mount, which is some distance from the city, his adversaries fell upon him and pierced him from behind with a lance. Tradition states that he was praying before a granite cross carved by himself. Upon this he fell, and embraced it, his blood bedewidg the stone and this the Malankara Church commemorates every year on the 19th December. The apostle was carried by his disciples to the Big Mount, and there three days later he breathed his last, and departed to be with Jesus, his Lord and his God, whom he had served so faithfully. And the whole Church of Christ throughout the world remembers Saint Thomas on the 21st December.

The body of the apostle was conveyed to Mylapore village, six miles away, where without doubt there was a church already existing, and here it was interred in holy ground, and the place of his sepulchre has been a resort for pilgrims ever since.

In the fourth century when the merchant Thomas of Cana, brought some Christian bishops together with fourhundred families from Persia to this country, connection was established once more with Edessa, Saint Thamas's birthplace and some portion of the saint's relics were translated thither, where a magnificent church was erected for their reception. Of this evant, Saint Ephraim the great Syrian doctor, sings in one of his hymns:

Thomas, whence thy lineage,
That so illustrious thou shouldest become?
A merchant thy bones conveys;
A pontiff assigns thee a feast;
A king a shrine erects.

However it would seem that Mylapore retained some part of the holy relics, and even at this present time, veneration is rendered thereto in the Cathedral Church of Saint Thomas the Apostle which now occupies the reputed site of the saint's sepulchre.

The Church of Malankara is proud of its connection with Saint Thomas. Its members boast of its apostolic origin, and its hallowed antiquity, but alas, she has not always practised that evangelistic zeal which was the outstanding mark of the opostle's life and brought him to martyrdom.

Devotion to the Lord Jesus had dominated his every action. In the days when he had moved with the Lord in Palestine, when danger loomed on the horizon, and the emissaries of King Herod were on the watch to apprehend and kiss Jesus, Thomas had said to his fellow-apostles: "*Let us also go, that we may die with him.*" At that time he was not called to die, but to live with the Lord and for him. It was only when he had preached the gospel to many people: it was only when he had founded many churches: it was only when he had made provision for their continuance, that he was called to lay down his life: in a land far from his own kinsfolk and among strangers and foreigners: that others might be inspired to follow in his steps. (To be continued)

മനുഷ്യരെ പിടിക്കുന്നവർ

(ഫ്രഡറിക്ക് ജോർഡൻ)

ചില വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു ഞാൻ ചില കുട്ടികളെയും കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് ഒരു മല കയറുവാൻ പോയിരുന്നു. എന്നോടു കൂടി പതിന്നാലു വയസ്സുള്ള കെന്നത്തു് എന്ന പേരായ ഒരു ബാലനും ഉണ്ടായിരുന്നു. പതിന്നാലു മണിക്കൂർ അവൻ എന്നോടുകൂടെ ആയിരുന്നു എങ്കിലും സണ്ടേസ്കൂളിനു വരണമെന്നല്ലാതെ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു് ഒന്നുംതന്നെ ഞാൻ അവനോടു പറഞ്ഞില്ല. പിന്നീടു ഞാൻ കെന്നത്തിനെക്കുറിച്ചു കേട്ടതു് അവൻ ഒരു കാറപകടത്തിൽ പെട്ടു് ആശുപത്രിയിൽ കിടക്കുന്നു എന്നായിരുന്നു. ബോധരഹിതനായിരുന്ന കെന്നത്തു് കണ്ണു തുറന്നിരുന്നെങ്കിൽ അവന്റെ ആത്മരക്ഷയുടെ കാര്യം അവനോടു പറയാമായിരുന്നുവല്ലോ എന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിച്ചതല്ലാതെ പറയുവാൻ സാധിച്ചില്ല. കെന്നത്തു മരിച്ചുപോയി. എനിക്കു കിട്ടിയ സന്ദർഭം ഞാൻ എന്നേക്കുമായി നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. കെന്നത്തിന്റെ മരണം നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കവേ ദൈവം എന്നോടു സംസാരിച്ചതിനാൽ ഞാൻ അതിൽ പിന്നെ ഒരു പുതിയ മനുഷ്യനായിത്തീർന്നു. ആളുകളെ പള്ളിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടു് പിന്നീടു ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു് അവരോടു സംസാരിക്കുന്ന വിധം അപര്യാപ്തമാണെന്നും അവർ ആയിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു തന്നെ അവരെ ആദായപ്പെടുത്തണമെന്നും ഞാൻ പഠിച്ചു.

എല്ലാവരെയും സമീപിക്കുവാൻ ഒരേ മാർഗ്ഗം മതിയാവുന്നതല്ല. മശിഹാ തമ്പുരാൻ തന്നെ ഇരുപത്തിയെട്ടു വ്യക്തികളുമായി സംഭാഷിച്ചതായി സുവിശേഷങ്ങളിൽ കാണുന്നു. ഓരോരുത്തരോടും നൂതനരീതിയിലാണു താൻ ഇടപെട്ടതു്. "നീ വീണ്ടും ജനിക്കണം" എന്നു് ഒരാളിനോടു മാത്രമേ അവൻ പറഞ്ഞുള്ളു. അതുതന്നെ ഒരു പ്രധാന പള്ളിയംഗമായ നിക്കോദീമോസിനോടായിരുന്നു. "വീണ്ടും ജനനം" എന്നു കേട്ടപ്പോൾ തന്നെ അവൻ ആശ്ചര്യപരതന്ത്രനായിപ്പോയി. ആളുകൾ അത്ഭുതം കൂറുമാറു് അവരുടെ തോതിൽ അവരോടു സംസാരിക്കണം.

ചില മാസങ്ങൾക്കു മുമ്പു് ഡള്ളാസ് എന്ന സ്ഥലത്തുള്ള ഒരു പള്ളിയിൽ ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുവാൻ പോയിരുന്നു. എനിക്കു തൊണ്ടവേദനയായിരുന്നതിനാൽ ഞാൻ താമസിച്ച ഹോട്ടലിൽ ഡോക്ടറുണ്ടോ എന്നു തിരക്കി. ഡോക്ടറില്ലെങ്കിലും 710-ാംനമ്പർ മുറിയിൽ ഒരു നേഴ്സുണ്ടെന്നു ഫോൺമാർഗ്ഗം തന്നെ ഹോട്ടൽക്ലർക്കിന്റെ മറുപടി കിട്ടി. ഞാൻ ആ മുറിയിൽ ചെന്നപ്പോൾ ചികിത്സയ്ക്കായി ചെന്നിരുന്ന ഒരു ലക്ഷപ്രഭുവും നേഴ്സും ആ മുറിയിലുണ്ടായിരുന്നു. ആ ധനികൻ എണ്ണക്കച്ചവടത്താൽ പതിനഞ്ചു ലക്ഷം ഡോളർ സമ്പാദിച്ചയാളാണെന്നു നേഴ്സ് എന്നോടു പറഞ്ഞു. എന്റെ ദീനവിവരം ഞാൻ നേഴ്സിനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ ആ ലക്ഷപ്രഭു ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു: "അതിനു പററിയ മറുപോരു ഞാൻ പറയാം. ഒരു കുപ്പി നല്ല വിസ്കിചാരായം."

"അയ്യോ, അതു് എനിക്കു സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ; ഞാൻ വിസ്കി കുടിക്കുകയില്ല."

"എന്തുകൊണ്ടു്?"

"ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയായതുകൊണ്ടു്." ഞാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമീപത്തിലിരുന്നു് യേശുക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. നേഴ്സു് ഇപ്രകാരം എന്നെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു: "കർത്താവിനെക്കുറിച്ചു് അങ്ങു് അദ്ദേഹത്തോടു പറയുക. അതാണു് അദ്ദേഹത്തിനാവശ്യം." ഞങ്ങളുടെ സംസാരം പുരോഗമിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഞാൻ നേഴ്സിനോടു പറഞ്ഞു: "വലിയ ആളുകൾ ഒരു സ്ത്രീയുടെ മുമ്പിൽ വച്ചു് യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വീകരിക്കുവാൻ മടിക്കുമെന്നു നിങ്ങൾക്കറിയാമല്ലോ." "അറിയാം" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് ആ സ്ത്രീരത്നം ഞങ്ങളെ തനിച്ചു വിട്ടിട്ടു് മുറിക്കു പുറത്തു പോയി. ചില മിനിട്ടുകൾക്കു ശേഷം ആ ധനികൻ യേശുക്രിസ്തുവിനെ രക്ഷിതാവായി അംഗീകരിക്കുകയും ഞങ്ങൾ ഇരുവരും കൂടി ഹോളിവുഡിലുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ മകനെ വിദൂരഫോൺമാർഗ്ഗം വിളിച്ചു വിവരമറിയിക്കുകയും ചെയ്തു. നേരത്തേ തന്നെ ക്രിസ്ത്യാനിയായിരുന്ന മകൻ വിവരമറിഞ്ഞതിൽ സന്തോഷിച്ചു, ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു.

എനിക്കിഷ്ടമായ രീതി:

പുതിയ ഒരാളുമായി ഇടപെടുമ്പോൾ മറെറാരാൾ ക്രിസ്തുവിനെ ഹൃദയ ഭരണകർത്താവായി സ്വീകരിച്ച സംഭവം പറയുന്ന രീതി എനിക്കു് ഇഷ്ടതരമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണു്. അടുത്ത പ്രാവശ്യം ഞാൻ ഡള്ളാസിൽ ചെന്നപ്പോൾ ഒരു പ്രധാന ഹോട്ടലിൽ ആഹാരം കഴിക്കവേ, വിളമ്പുകാരനോടു ധനികന്റെ കഥ പറഞ്ഞു. യേശുക്രിസ്തുവിനെ സ്വന്തരക്ഷിതാവായി കൈക്കൊള്ളുന്നതിനെക്കുറിച്ചു് മുമ്പു് ആരും ആ നീഗ്രോയോടു് അവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവൻ ക്രിസ്തുവിനെ കർത്താവായി ഹൃദയത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹോട്ടൽ വിട്ടു പോകുമ്പോൾ വാതിലിനടുത്തു് യാത്രക്കാരുടെ സാധനങ്ങൾ വാങ്ങി സൂക്ഷിക്കുന്ന പെൺകുട്ടിയോടു് നീഗ്രോയുടെ അനുഭവം ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ ആ പെൺകുട്ടിയാകട്ടെ മശിഹാ തമ്പുരാനെ ഉടയവനായി അംഗീകരിപ്പാൻ സന്മനസ്സുള്ളവളായി കണ്ടില്ല. "അടുത്ത പ്രാവശ്യം ഞാൻ ഡള്ളാസിൽ വരുമ്പോൾ ഞാൻ ക്രിസ്തുനാഥനെക്കുറിച്ചു വീണ്ടും സംസാരിക്കുന്നതാണു്" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ ഹോട്ടൽ വിട്ടുപോയി.

ററാക്സി—ഡ്റൈവറെ പിടിക്കുന്നതു്.

ഞാൻ ഒരു ററാക്സി കാറു പിടിച്ചു. ഡ്റൈവറോടു സംഭാഷിപ്പാൻ തുടങ്ങി.

"ഞാൻ ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചുകൊള്ളട്ടെ."

"നിശ്ചയമായും."

"നിങ്ങൾ പള്ളിയിൽ പോകാറുണ്ടോ?"

"ഇല്ല എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു."

"എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങൾ പള്ളിയിലേക്കാണു പോകുന്നതു്" എന്നു പറഞ്ഞിട്ടു് ഞാൻ പള്ളിയുടെ മേൽവിലാസം കൊടുത്തു.

"അപ്പോൾ നിങ്ങൾ അവിടേയ്ക്കാണു പോകുന്നതു്?" എന്നു് ചിരിച്ചുംകൊണ്ടു ഡ്റൈവർ പറഞ്ഞു.

"അതേ, ഞാൻ ഒരു സുവിശേഷകനാണു്. ആ പള്ളിയിൽ ഞാൻ പ്രസംഗിക്കും. നിങ്ങൾ കൂടെ വന്നാൽ കൊള്ളാം." ആ ഡ്റൈവർ പള്ളിയിൽ വന്നു.

ചിലപ്പോൾ ഞാൻ മറെറാരു ചോദ്യം ചോദിക്കാറുണ്ടു്: "ക്രിസ്തുമതമോ, കമ്യൂണിസമോ ഏതാണു് ഉത്തമതത്വസംഹിത?" "ക്രിസ്തുമതം" എന്ന മറുപടി എല്ലായ്പ്പോഴും കിട്ടുക പതിവാണു്. അതിൽനിന്നു് സംഭാഷണം തുടർന്നുകൊണ്ടുപോയിട്ടു് ക്രിസ്ത്യാനിയല്ലാത്തയാളിനെ ക്രിസ്ത്യാനിയാക്കുവാ

നും ക്രിസ്ത്യാനിയെ ക്രിസ്തുവിൻെറ സാക്ഷിയാക്കുവാനും ഞാൻ ശ്രമിക്കുക സാധാരണയത്രേ.

അവരവർ തന്നെ പണം ഒരു ഭാരത്തിൽ കൂടി ഇടുമ്പോൾ പെട്രോൾകിട്ടുന്ന ഒരു പെട്രോൾസ്റ്റേഷനിലേക്ക് ഒരിക്കൽ ഞാൻ കാറോടിച്ചുചെന്നു. കൈനിറയെ ഡോളർനോട്ടുകൾപിടിച്ചുകൊണ്ട് ഒരു പെൺകുട്ടി ഇറങ്ങിവന്നു.

“ഈ പണം അപഹരിപ്പാൻ ആരെങ്കിലും ഇപ്പോൾ നിന്നെ കൊല്ലുന്നപക്ഷം നീ എന്തുചെയ്യും?” ഞാൻ ചോദിച്ചു. ഭയവിഹ്വലയായ ആ പെൺകുട്ടിക്കു ഒന്നുംപറവാൻ കഴിഞ്ഞില്ല ഞാൻ നിന്നെ കൊല്ലുകയില്ല. ആരെങ്കിലും നിന്നെ കൊന്നാൽ നീ എന്തു ചെയ്യുമെന്നു ചിന്തിപ്പാനായി ചോദിച്ചതാണ് എന്നു ഞാൻ അവളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തി.

“എന്തു ചെയ്യാനാണ്?” ഞാൻ മറിഞ്ഞുവീണു മരിക്കും,

“നിൻെറ ആത്മാവിൻെറ കാര്യമോ?” തുടർന്ന് അവളുടെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കു മശിഹാതമ്പുരാൻ മരിച്ച കഥ ഞാൻ അവളോടു പറയുകയും അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചു കേൾക്കുകയും ചെയ്തു.

ഒരു തീരുമാനത്തിനായി പ്രേരിപ്പിക്കുക

നിത്യത സുദീർഘവും സമയം ഓടിപ്പോകുന്നതും അത്രേ. അതിനാൽ ഒരു വ്യക്തിയോടു സുവിശേഷം പറഞ്ഞശേഷം ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യുവാനായി നാം പ്രേരിപ്പിക്കണം. ഞാൻ അതിനായി ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരു മാർഗ്ഗം പറയാം. നമ്മുടെ കൈകളല്ലാതെ മശിഹായ്ക്കു വേറെ കരങ്ങളില്ലെന്നു പറഞ്ഞിട്ടു ഞാൻ എൻെറ കരം നീട്ടിപ്പിടിക്കും. ഈ കരത്തിൽ ആണിപ്പഴുതില്ലെങ്കിലും ഇതു ക്രിസ്തുവിൻെറ തുളയ്ക്കപ്പെട്ട കരമായി സങ്കല്പിക്കണമെന്നും ക്രിസ്തുവിനെസ്വീകരിക്കുന്നു എങ്കിൽ ഈ കരത്തിൽ പിടിക്കണമെന്നും പറഞ്ഞിട്ടു പരസ്പരം കരങ്ങൾ പിടിച്ചുകൊണ്ട് ആദ്യമായി ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കും. അനന്തരം അദ്ദേഹം പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ ഞാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചിലപ്പോൾ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇങ്ങനെ ചെയ്ത ഒരാൾ മറ്റുള്ളവരോടു ക്രിസ്തുവിനെ കുറിച്ചും അവൻ നൽകിയ ഹൃദയസമാധാനത്തെക്കുറിച്ചും പറയണമെന്നു ഞാൻ നിർബന്ധിക്കാറുണ്ട്. പെട്രോൾസ്റ്റേഷനിൽ ജോലിചെയ്യുന്ന ഒരാൾ ക്രിസ്തുവിനായി ജീവിതം പ്രതിഷ്ഠിച്ചശേഷം എൻെറ സൂചനയനുസരിച്ചു മാനേജരോട് ആ വാർത്ത പറയുകയും മാനേജർ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുകയും ചെയ്തു.

ക്രിസ്തുവിനെ സംസാരവിഷയമാക്കുക

രണ്ടുപേർ തമ്മിൽ കാണുമ്പോൾ രാഷ്ട്രീയകാര്യങ്ങളും ശീതോഷ്ണാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചും സംസാരിക്കുന്നതിനു പകരം ലോകൈക രക്ഷിതാവും നമ്മുടെ ഏക പ്രത്യാശയുമായ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. ഒരു മനുഷ്യൻ എന്നോടു, ഞാൻ നരകമുണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നില്ല എന്നു പറഞ്ഞു. ആ വിഷയം പിന്നെ പറയാം. ആദ്യമായി യേശുരക്ഷിതാവിനെക്കുറിച്ചു പറയട്ടെ. എന്തെന്നാൽ എൻെറ മനസ്സിൽ ഒരേ സമയത്ത് ഒരു കാര്യമേ ചിന്തിക്കാവൂ എന്നെണ്ണിക്കൊണ്ടു ഞാൻ ക്രിസ്തുവിനെക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചു. അയാൾ അനുതപിച്ചു. ക്രിസ്തുവിനെ അംഗീകരിച്ചശേഷം നരകത്തെക്കുറിച്ചു പറയാൻ ഞാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ വേണ്ടാ, നരകമുണ്ടെന്നു ഞാൻ ഇപ്പോൾ വിശ്വസിക്കുന്നു എന്തെന്നാൽ ഞാൻ ക്രിസ്തുവിൻെറ രക്ഷയ്ക്കു അവകാശിയായി എന്ന് അദ്ദേഹം മറുപടി തന്നു.

ആത്മാക്കളെ ആദായപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മഹത്വകരമായ ഒരു ജോലി ഈ ലോകത്തിൽ വേറെ ഇല്ല. ആളുംപ്രതി സുവിശേഷവേലയ്ക്കുള്ള നിയമങ്ങൾ മിക്കവാറും എല്ലാംതന്നെ ഞാൻ ലംഘിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഒരിക്കലും ലംഘിക്കരുതെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരു നിയമമുണ്ട്. ഒരു സന്ദർഭവുംനഷ്ടപ്പെടുത്തരുത് എന്നുള്ളതു തന്നെ. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ടാക്സി ഡ്രൈവറന്മാർ കാണുമോ? എന്നു ഞാൻ ഒരുവനോടു ഒരിക്കൽ ചോദിച്ചു. ഒരാൾ അവിടെ കാണും, എന്തെന്നാൽ ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണ് എന്നു ആ ടാക്സി ഡ്രൈവർ മറുപടി നൽകി. അവൻെറ കാറിൽ കയറുന്നവരോടു അവൻ സാധാരണ ക്രിസ്തുവിനെ സാക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. വായനക്കാരാ, നീയോ?

(വിവർത്തകൻ, റവ. ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ്,)

ഇന്ത്യൻമിഷ്യനറിയാത്ര

(ബിഷപ്പ് മാർ പത്രോസ് ഒസ്താത്തിയോസ്)

മദ്രാസിലെ സ്വീകരണയോഗത്തിൽ ഇതു എൻെറ അവസാനത്തെ ഇന്ത്യൻ മിഷ്യനറിയാത്ര ആയിരിക്കാമെന്നു ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചിരുന്നു. അങ്ങനെപറയരുതെന്നും വീണ്ടും വരണമെന്നും അദ്ധ്യക്ഷൻ സി. പ. മാത്തൻ പറഞ്ഞു. ഇനി രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞ് എൻെറ എഴുപതാമത്തെ വയസ്സിൽ, പ്രായക്കൂടുതൽ നിമിത്തം, വരുന്നതു വിഷമമായിരിക്കുമെന്നാണു ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ചതു്. 70 വയസ്സ് ഒരു വയസ്സാണോ എന്നത്രേ മാത്തൻ ചോദിച്ചതു്. രണ്ടു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞു മാർ തേവോദോസ്യോസ് മെത്രാപ്പോലീത്തായോ കൊച്ചു മെത്രാച്ചന്മാരിൽ ഒരാളോ വരുവാൻ അമാന്തം കാണിച്ചാൽ എനിക്ക് ആരോഗ്യമുള്ള പക്ഷം ഞാൻ വീണ്ടും വരേണ്ടുംകാര്യം ആലോചിച്ചാൽ മതിയല്ലോ എന്നു ഞാൻ മറുപടിപറഞ്ഞു. ഡേവിഡ് ജോർജിൻെറ പ്രസംഗത്തിൽ ഒരു മെത്രാൻ സ്ഥിരമായി മദ്രാസിൽ താമസിക്കേണ്ടതാണെന്നും, അവിടെനിന്നും മററു് ഇന്ത്യൻപ്രദേശങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണെന്നും പ്രസ്താവിച്ചിരുന്നു.

ജാംഷഡ്പൂരിൽ വയ്യപ്പിള്ളി പൗലൂസ് മുതൽപേരുടെ ഉത്സാഹത്താൽ പട്ടണത്തിലെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ഫോണിൽ പറഞ്ഞും നോട്ടീസയച്ചും കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച പള്ളിയിൽ നല്ല കൂട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. കുർബാന കഴിഞ്ഞ് ഒരു ഫോട്ടോ എടുത്തു. “നിങ്ങൾ എവിടത്തുകാരൻ?” എന്ന് ഒരാളോടു ഞാൻ ചോദിച്ചു. “ഞാൻ കോന്നി, കോയിക്കലെയാണ്. കെ. എം. ജോർജിനെ നിങ്ങൾ അറിയുമോ? അയാൾ ഞാൻതന്നെയാണ്.” ഇവിടെനിന്നു 100 നാഴിക ദൂരെ മൊസാബൊണി ചെമ്പു ഖനിയിൽ ജോലി ചെയ്യും പല കൊല്ലങ്ങളായി സ്ളീബാദാസ സമൂഹത്തിനു കൊല്ലം തോറും സംഭാവന അയച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സഹൃദയനാണ് ജോർജ്ജ്. ഇങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ സഭാമക്കളെ കാണുകയും പരിചയപ്പെടുകയും പരിചയം പുതുക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു്. അന്ന് ഉച്ചതിരിഞ്ഞ് ഞങ്ങളെ ആ കുടുംബത്തു ലേക്കു ക്ഷണിച്ചു. പിറേറദിവസം ജോർജ്ജിൻെറ ഒമ്പതുവയസ്സായ കുട്ടിയെ ഞാൻ മൂറോൻ പൂശി. “ഈ മെത്രാൻ ഏതു?” എന്നു ഇവിടെ ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചോദിച്ചു. “പത്രോസ് റമ്പാച്ചനെ അറിയും, അദ്ദേഹം മെത്രാനായോ?” നമ്മു

വാർത്തകളും കുറിപ്പുകളും

മാതൃജനസഖ്യം

കൽക്കട്ടാ, ഷോട്ടാനാഗപ്പൂർ, ഭഗൽപൂർ, ലക്നോ, ഡൽഹി, നാസിക്ക് ബോംബെ, ലാഹോർ, നന്ദ്യാൽ എന്നീ ഭദ്രാസന ഇടവകകളിലെ മാതൃജനസഖ്യ പ്രതിനിധികൾ കഴിഞ്ഞ ഏപ്രിലിൽ കൽക്കട്ടായിൽ സമ്മേളിച്ചു. വിവിധ കേന്ദ്രങ്ങളിൽനിന്നുള്ള റിപ്പോർട്ടുകൾ കുടുംബങ്ങൾക്കും മാതാപിതാക്കൾക്കുമുള്ള പരമപ്രാധാന്യത്തെ ഊന്നിപ്പറഞ്ഞു. സഭ ദുർബലമാണെന്നുവരികിൽ അതിനുള്ള ഹേതു കുടുംബത്തിൽ ആരായേണ്ടതാണെന്നു സമ്മേളനത്തിനു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടു.

നിരക്ഷരതയാണു ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നം. ക്രിസ്ത്യാനികളിൽ 25 ശതമാനത്തിനു മാത്രമെ വായിക്കാനറിഞ്ഞുകൂടു. ചില ഇടവകകളിൽ മാതൃജനസഖ്യാംഗങ്ങൾ പോലും നിരക്ഷരരാണത്രെ. അടുത്ത മൂന്നു വർഷത്തേക്കു താഴെക്കാണുന്ന രീതിയിൽ ഈ പ്രശ്നത്തെ സമീപിക്കാൻ സമ്മേളനം തീരുമാനിച്ചു.

1. ഓരോ അംഗവും മറ്റൊരംഗത്തെ വായിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കണം.
2. ഓരോ അംഗത്തിനും ഒരു പുതിയനിയമപ്പുസ്തകമുണ്ടായിരിക്കണം. അതു പതിവായി ഉപയോഗിക്കണം.
3. ഓരോ അംഗവും സ്വന്തം സന്താനങ്ങളെ വിദ്യാലയത്തിലും സണ്ടേസ്കൂളിലും അയയ്ക്കണം.

വായന അറിയാവുന്ന അംഗങ്ങളെ എപ്രകാരം സഹായിക്കാം? ആറു പ്രബോധന പത്രികകൾ ഇംഗ്ലീഷിലും പ്രാദേശിക ഭാഷകളിലും പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ സമ്മേളനം നിശ്ചയിച്ചു.

പുനർവിവാഹം

വിവാഹമോചനം നേടിയ വ്യക്തികളുടെ പുനർവിവാഹം പരിപൂർണ്ണമായി നിരോധിക്കുന്ന ഒരു കാനോൻ നിയമം യോർക്കു കോൺവൊക്കേഷൻ അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാനോൻ അനുസരിച്ചു അംഗ്ലിക്കൻസഭയിലെ ഒരു പുരോഹിതൻ വിവാഹം നടത്തിക്കൊടുക്കാതിരുന്നാൽ പോരാ, വിവാഹം നടത്തിക്കുന്നതിനു് അനുമതി നിഷേധിക്കുകകൂടി വേണം.

സൗത്ത് വെല്ലിലെ ബിഷപ്പിന്റെ എതിർപ്പിനെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടാണു കോൺവൊക്കേഷൻ ഈ നിയമം പാസ്സാക്കിയതു്. നിലവിലുള്ള നിരോധനങ്ങൾക്കുപുറമെ വേറൊരു നിരോധനനിയമംകൂടി ചേർത്തുകൊണ്ടു് ഈ ദുർഘടപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമായെന്നു അംഗ്ലിക്കൻസഭ വിശ്വസിക്കുമെന്നതിലാണു ബിഷപ്പിന്റെ പരിഭ്രമം.

വൈദികരെ പട്ടാളച്ചിട്ടയ്ക്കു വിധേയരാക്കുന്നതിനു മുൻപു സഭ ഈ പ്രശ്നത്തെപ്പററി അവഗാഢമായി ചിന്തിക്കേണ്ടതാണെന്നു ബിഷപ്പ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഇക്കാര്യംസംബന്ധിച്ചു രാഷ്ട്രവുമായി ഒരു സംഘട്ടനത്തിനിടയാക്കിയേക്കാമെന്നു് അദ്ദേഹത്തിനാശങ്കയുണ്ടു്. വിവാഹമോചനം നേടിയവർക്കു അനേകം വൈദികർ പുനർവിവാഹം നടത്തിക്കൊടുക്കുന്നതായി അനേകം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ വാദപ്രതിവാദമദ്ധ്യേ പലരും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു.

ചരമമണിനാദം

ശവസംസ്കാരസമയത്തു മണിയടിക്കണമെന്നുണ്ടായിരുന്ന ഒരു കാനോൻനിയമം നീക്കംചെയ്യുന്നതിനു കോൺവൊക്കേഷൻ ഐകകണ്ഠ്യേന തീരുമാനിച്ചു.

ക്രൈസ്തവസാഹിത്യകൃതികൾ

മിസ്സസ് രൂത്ത് വാന്റെ ശ്രമഫലമായി കഴിഞ്ഞ ഒക്ടോബറിൽ നാഗപ്പൂർ കൂടിയ ഒരു സമ്മേളനം ഇന്ത്യൻസഭയേയും സാമൂഹ്യപ്രശ്നങ്ങളെയും അധികരിച്ച പ്രത്യേക സാഹിത്യകൃതികൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിലേക്കു ഡോക്ടർ പി. ഡി. ദേവാനന്ദൻ പ്രസിഡണ്ടും മി. എം. എം. തോമസ് സെക്രട്ടറിയുമായി ഒരു കമ്മിററിയെ നിയോഗിച്ചു. ആറുമാസത്തെ പരിശ്രമത്തിന്റെ ഫലമായി കമ്മിററി ഇപ്പോൾ ഏതാനും പുസ്തകങ്ങളും ലഘുപത്രികകളും പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ക്രൈസ്തവരും അക്രൈസ്തവരുമായ വായനക്കാരെ ഉദ്ദേശിച്ചു് ഇനിയും സാഹിത്യകൃതികൾ തുടർന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താനാണു കമ്മിററി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു്. ഭൂപ്രശ്നം തുടങ്ങിയ വിഷയങ്ങളെപ്പററി പ്രബന്ധങ്ങൾ സാമൂഹിക അനീതികളുടെ നേർക്കു ധാർമ്മികരോഷമുണർത്താനാവശ്യപ്പെടുന്ന സംഭവങ്ങളെപ്പററി ചെറുകഥകൾ എന്നിവ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ കമ്മിററി ഉത്സാഹിക്കുന്നുണ്ടു്.

കടംവീട്ടി

കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ട കടങ്ങൾ താൻ വീട്ടുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്നൊരു യുവാവു ഒരു പ്രതിജ്ഞയെടുത്തു. 21 വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം ആ പ്രതിജ്ഞ ഫലപ്രാപ്തിയിൽ വരുത്തിയ ഒരു സംഭവം ലണ്ടൻഗസററിൽ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ഫ്രെഡ് പിക്കിൾസ് ആൻഡ് സൺ ലങ്കാഷയറിലെ ഒരു പ്രധാന കെട്ടിടനിർമ്മാണക്കമ്പനിയായിരുന്നു. ഇന്നൊരു പ്രശസ്ത ഇംഗ്ലീഷ് റേഡിയോ താരമായ വിൽഫ്രെഡ് പിക്കിൾസ് പിതാവിനോടൊന്നിച്ചു വ്യാപാരത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. 1932-നെത്തുടർന്നുണ്ടായ സാമ്പത്തികത്തകർച്ചയുടെ കുലംകുത്തിപ്പാച്ചിലിൽ കമ്പനി തകർന്നു. ധാരാളം പണം പലർക്കായി കൊടുത്തുതീർക്കേണ്ടതുണ്ടായിരുന്നു. അന്നു വിൽഫ്രെഡ് ശപഥം ചെയ്തു എത്രകാലം വേണ്ടിവന്നാലും തന്റെയും പിതാവിന്റെയും കടങ്ങൾ 4 ശതമാനം പലിശ നിരക്കോടുകൂടി താൻ കൊടുത്തു വീട്ടുക തന്നെ ചെയ്യുമെന്നു്.

വിൽഫ്രഡും ഭാര്യയും ജോലി ചെയ്തു മിച്ചിക്കാവുന്നതിന്റെ പരമാവധി അവർ മിച്ചംവച്ചു. ഇപ്പോഴിതാ കടങ്ങളെല്ലാം അവർ കൊടുത്തു വീട്ടിയിരിക്കുന്നു. കടം വാങ്ങിയതുകയും അതിന്റെ 83 ശതമാനം കൂട്ടുപലിശയും കൂടിയ തുക കൊടുത്തു തീർക്കേണ്ടിവന്നു.

x x X x

ടെ നാട്ടിൽനിന്നു് പത്രങ്ങൾ ഇവിടെ വരുന്നതു് ദുർല്ലഭമാകയാൽ അഞ്ചു മെത്രാന്മാരുടെ വാഴ്ചയെപ്പററി ഇവിടെ ചിലർ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല. പുതുപ്പള്ളിക്കാരനും ഒരു അമേരിക്കൻ മദാമ്മയെ അമേരിക്കയിൽവച്ചു് വിവാഹം ചെയ്തവനുമായ ചെറിയാൻ, പാറേട്ടച്ചൻ മെത്രാനായ കാര്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു മാർ ഈവാനിയോസ് എന്നാണെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു് ആദ്യമായി അറിഞ്ഞു. "പാത്രിയർക്കീസു കക്ഷി പഞ്ചാംഗംമാററിയല്ലേ" എന്നു കുന്നംകുളംകാരൻ ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ എന്നോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ നാമും പഞ്ചാംഗം മാററിയെന്നു ഞാൻ അറിയിച്ചു. വലിയ ടാററാ ജനറൽ ആശുപത്രിയിലെ സിറിയൻ യുവതികളായ ഒരു സംഘം നഴ്സുമാരെ ഞങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു. രോഗികളെ ശുശ്രൂഷിക്കയെന്ന മഹത്തായ ജോലിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ഭാഗ്യകരമായ ജീവിതഗതിയാണെന്നു ഞാൻ അവരെ അനുസ്മരിപ്പിച്ചു. കോഴഞ്ചേരിക്കടുത്തുള്ള ഒരു പെണ്ണു മററുള്ളവരോടു പറകയാണു്. "ഞങ്ങളുടെ പുലയരെയെല്ലാം പഠിപ്പിച്ചു മാമോദീസാമുക്കിയതു ഇദ്ദേഹമാണു്."

ഈ ആഴ്ചയിലെ വിശേഷദിവസങ്ങൾ

ജൂലൈ 5—11 വരെ

5. എഴുപത്തിരണ്ടു അറിയിപ്പുകാരുടെ ഓർമ്മ.

വാരപഞ്ചാംഗം

ജൂലായ് മിഥുനം

ഞായർ	5	21
തിങ്കൾ	6	22
ചൊവ്വാ	7	23
ബുധൻ	8	24
വ്യാഴം	9	25
വെള്ളി	10	26
ശനി	11	27

Thought for the Week

The mark of a saint is not perfection but consecration. A saint is not a man without faults, but a man who has given himself without reserve to God.

Bishop Westcott.

THE CHURCH WEEKLY

മാർത്തോമ്മാദിനം

മലങ്കര സുറിയാനിസഭയും കലണ്ടർ പരിഷ്കാരം വരുത്തിയതോടുകൂടി ആഹ്ളാദകരമായ ഒരു പരിതസ്ഥിതിയാണു വന്നുകൂടിയിരിക്കുന്നതു്. പത്തൊമ്പതു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു ശേഷമെങ്കിലും ഇൻഡ്യയിലെ വിവിധ ക്രിസ്തീയ സമുദായങ്ങൾ വി. മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ദുക്റാനാപ്പെരുനാൾ ഒരേദിവസം ആഘോഷിക്കുവാനിടയാകുന്നതു നിശ്ചയമായും സന്തോഷകരമായ ഒരു സംഗതിയാണ്. ജൂലൈ 3-ാം തീയതി ഗവർമ്മെൻറ് അംഗീകരിച്ചിരിക്കുന്ന ഒരു പൊതു ഒഴിവുദിവസമായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതും ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമായ ഒരു വസ്തുതയാണ്. എല്ലാ ക്രൈസ്തവർക്കും ഒരുപോലെ ആചരിക്കാൻ സൗകര്യം നൽകുന്ന പൊതു ഒഴിവുദിവസങ്ങളായി ഇങ്ങനെയുള്ള പ്രധാനപ്പെട്ട പെരുനാൾ ദിവസങ്ങൾ ആയിത്തീരുന്നതിനു തടസ്സമായി നിന്ന മനുഷ്യസഹജമായ ബലഹീനതകൾ മാറുവാൻ തയ്യാറായി എന്നതാണ് ഇതിലും കൂടുതലായി ശുഭോദർക്കമായി തോന്നുന്നതു്: കലണ്ടർ പരിഷ്കരണത്തെപ്പററി ഇന്നും പരിതപിക്കുന്ന ഒരു ന്യൂനപക്ഷം ഇല്ലാതില്ല. അതിൽ എന്തോ അഭിമാനക്ഷയം ദർശിക്കുന്നവരാണവർ. നൂററാണ്ടുകളായി നാം അംഗീകരിച്ചുപോന്ന ഒരു കലണ്ടർ തിരസ്കരിച്ചതു നമ്മുടെ നിലതെററാണെന്നു സമ്മതിച്ചുപോകുന്നതുപോലെയാണെന്നും അതു് ആക്ഷേപകരമാണെന്നുമാണ് ആ ചിന്താഗതി നിവൃത്തിയില്ലാതെ വന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം അങ്ങനെ അധികാരസ്ഥാനങ്ങളുടെ തീരുമാനത്തെ സ്വീകരിച്ച് അടങ്ങിക്കഴിയുന്നു എന്നു മാത്രം. ശാസ്ത്രീയമായ നവീന അറിവുകൾ സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രചാരം സിദ്ധിക്കുന്നതോടൊപ്പം പുതിയ പുതിയ ആചാരങ്ങളും നടപടികളും സമുദായജീവിതത്തിൽ കടന്നുകൂടുക പതിവാണ്. രണ്ടായിരം കൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പ് യേശുക്രിസ്തു ജീവിച്ച കാലത്തു തീവണ്ടിയില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു തീവണ്ടിയാത്ര ചെയ്യുകയില്ലെന്നും കഴുതപ്പുറത്തോ, ഒട്ടകത്തിന്റെ പുറത്തോ മാത്രമേ വാഹനസൗകര്യം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയുള്ളു എന്ന് ആരും ശഠിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പാക്കപ്പൽ മാത്രം കർത്താവിന്റെ കാലത്തു് ഉപയോഗത്തിലിരുന്നതുകൊണ്ടു് ഒന്നാംതരം ആവിക്കപ്പലിൽ യാത്രചെയ്യുന്നതു ദൈവഹിതത്തിനു വിപരീതമായി ആരും ഗണിക്കുന്നതല്ല. ഉപദേശവ്യത്യാസം കൊണ്ടു് അടുക്കാൻ പാടില്ലാത്തവിധം അകന്നു നിന്നു പരിശീലിച്ച ക്രിസ്തീയവിഭാഗങ്ങൾ ആചാരനടപടികളിലും, പെരുനാൾ തീയതികളിലും ഐകരൂപ്യം വരുത്തുന്നതു് എത്രമാത്രം സർവ്വാദരണീയമായ വസ്തുതയായിരുന്നുവെന്നു മാർത്തോമ്മാദിനം ഏകദിനത്തിൽ തന്നെ ആഘോഷിച്ചുകണ്ടപ്പോൾ തോന്നിയിരിക്കണം. വി. തോമ്മസ് അപ്പോസ്തോലൻ ഭാരതീയ ക്രൈസ്തവരെ ഏകീഭവിപ്പിക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന ഘടകമാണ്. യേശുക്രിസ്തു വിവിധ സഭാഘടകങ്ങളുടെയും സമാരാദ്ധ്യനായ ദിവ്യരക്ഷകനായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഭാരതത്തിനു് ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു് ഉയിർത്തെഴുന്നേററ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്ഷാസന്ദേശം വഹിച്ച് ഇവിടെ ആഗതനായി എന്ന മഹാസംഭവം കൊണ്ടാണ് വി. തോമ്മസ് അപ്പോസ്തോലൻ നമ്മെ ഏകീകരിക്കുന്ന ഘടകമായി നിലകൊള്ളുന്നതു്. അതുപോലെ പ്രായോഗിക ജീവിതത്തിൽ നമ്മെ ഒരുമിച്ചു വരുത്തുന്ന അനേകഘടകങ്ങൾക്കു നാം പ്രാധാന്യം നൽകുകയും, അകററി നിറുത്തുന്ന കാര്യങ്ങളെ സഹിഷ്ണതാപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കി പരസ്പരം ആദരിക്കുകയും ചെയ്യാൻ പരിശീലിക്കുന്നതു് യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രസിദ്ധമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ സഫലീകരണത്തിനു വഴി തെളിക്കും. "പിതാവേ! അവിടുന്നും ഞാനും ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ ഇവരും ഒന്നാകേണ്ടതിനു തന്നെ."

ഓർത്തഡോക്സ് സഭാ സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രവർത്തനം

മലങ്കര ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനി സണ്ടേസ്കൂൾ അസോസിയേഷന്റെ വാർഷികറിപ്പോർട്ടിന്റെ സംഗ്രഹം അന്യത്ര പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. സ്കൂളുകളുടെ എണ്ണം അദ്ധ്യാപകപരിശീലനം മുതലായവയുടെ ക്രമാനുഗതമായ അഭിവൃദ്ധിയാണ് റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകാണുന്നതു്. ഈയാണ്ടത്തെ പുരോഗതിയിൽ ശ്രദ്ധേയമായി കാണുന്നതു് സണ്ടേസ്കൂൾ സമാജത്തിനു സ്വന്തമായി ഒരു പ്രസ്സ് ആരംഭിക്കാൻ സാധിച്ചുവെന്നുള്ളതാണ്. സമാജത്തിനു സാധാരണ പുസ്തകങ്ങൾ ലഘുലേഖകൾ ആദിയായി അനേകം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ അച്ചടിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടു്. ആ ഇനത്തിൽ ചെലവാകുന്ന തുക ലാഭിക്കുന്നതിനും, സമാജത്തിന്റെ ആദായമാർഗ്ഗം വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനും മുഖാന്തിരമായി ഭവിക്കാവുന്ന പദ്ധതിയാണതു്. ആ പദ്ധതി പ്രോൽസാഹനവും സഹകരണവും അർഹിക്കുന്നുവെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. പൊതുസ്ഥാപനങ്ങളും സംഘടനകളും വിജയപ്രദമാകുന്നതു് അവയിലെ പ്രവർത്തകരുടെ നിസ്വാർത്ഥവും, നിർവ്യാജവുമായ സേവനത്തിന്റെ ഫലമാണ്. ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഫാദർ കെ. ഡേവിഡും സഹപ്രവർത്തകന്മാരും സണ്ടേസ്കൂൾ പ്രവർത്തനത്തിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് ആ പ്രവർത്തനം നടന്നുപോകുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, അഭിവൃദ്ധി പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സ്ഥാപനങ്ങളും, പണമിടപാടുകളും ഒരു സമാജത്തിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ വന്നുകഴിയുമ്പോൾ കാര്യക്ഷമത കുറയുമെന്നും സമാജത്തിന്റെ ഉത്തമ താല്പര്യങ്ങൾ ബലികഴിക്കപ്പെടുമെന്നും ഉള്ള സാധാരണ അനുഭവം പല സമാജങ്ങളുടെയും അധഃപതനത്തിനു കാരണമായിട്ടുണ്ടു്. പൊതുഫണ്ടുകളുടെ വിനിയോഗത്തിൽ സംശയരഹിതമായി പ്രവർത്തിപ്പാനും, പൊതുജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസവും പ്രോത്സാഹനവും ആർജ്ജിപ്പാനും കഴിയുന്ന വിധത്തിൽ കാര്യക്ഷമമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പ്രവർത്തകരെ കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ അ

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon for the Week)

ത്യാഗം ജീവിതവിജയത്തിനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം

(എം. ററി.)

കൊടുപ്പിൻ; എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. അമർത്തി കുലുക്കി കവിയുന്നൊരു നല്ല അളവു നിങ്ങളുടെ മടിയിൽ തരും; നിങ്ങൾ അളക്കുന്ന അളവിനാൽ നിങ്ങൾക്കും അളന്നുകിട്ടും.

(വി. ലൂക്കോസ് 6: 38)

ഈ ക്രിസ്തീയപ്രമാണം ലോകത്തിന്റെ പ്രമാണത്തിനു കടകവിരുദ്ധമാണ്. കിട്ടാവുന്നിടത്തോളം കൈവശപ്പെടുത്തുകയും കഴിയുമെങ്കിൽ ഒട്ടും തന്നെ കൊടുക്കാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടുകയും ചെയ്യണമെന്നുള്ളതാണു ലോകത്തിന്റെ പ്രമാണം. കൊടുക്കുന്നതു വെറും നഷ്ടമായിട്ടാണു ലോകം എണ്ണുന്നത്. എത്രമാത്രം ദാനം ചെയ്യുന്നുവോ അത്രമാത്രം ദാതാവിന്റെ സമ്പത്തു കുറഞ്ഞുപോകുമെന്നുള്ള കണക്കുകൂട്ടൽ ഒരു വിധത്തിൽ ശരിയാണ്. എന്നാൽ അങ്ങനെയുള്ള കണക്കുകൂട്ടലിൽ ജീവിതത്തിന്റെ മൗലികമായ ഒരു ധാർമ്മികപ്രമാണം നിശ്ശേഷം അവഗണിക്കപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ആ ധാർമ്മികപ്രമാണം നാം കൊടുക്കുന്നതനുസരിച്ചാണു നമുക്കു കിട്ടുന്നത് എന്നുള്ളതാണ്. ഇതു ശരിയാണോ എന്നും പ്രായോഗികമാണോ എന്നും നാം ചിന്തിക്കുന്നതു കൊള്ളാം.

ധനസമ്പാദനത്തെയോ, പണം, വസ്തുമയമായ മറ്റു വിഭവങ്ങൾ എന്നിവയുടെ കൊടുക്കൽവാങ്ങലിനെയോ മാത്രം ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമല്ല ഇത്. മനുഷ്യന്റെ എല്ലാ താലന്തുകളുടെയും വിനിയോഗത്തെയും ആകമാന ജീവിതത്തെയും ബാധിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണ്. ജീവിതത്തെ മുഴുവൻ ഭരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശം ഏതാണെന്നുള്ളതാണു പ്രശ്നം. ധനം, ജ്ഞാനം, അധികാരം, സ്വാധീനശക്തി എന്നിവയെല്ലാം തന്നെ പ്രധാനമായി ഏതുദ്ദേശത്തോടുകൂടിയാണു നാം സമ്പാദിക്കുകയും വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്? നമ്മുടെ സ്വകാര്യമായ സുഖത്തിനും സുരക്ഷിതത്വത്തിനുമായി അവയെ കൂടുതൽ കൂടുതൽ ആർജ്ജിക്കുകയും അടക്കിവയ്ക്കുകയുമാണോ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശം, അതോ നമ്മുടേതുപോലെ തന്നെ മറ്റുള്ളവരുടെയും അഭ്യുദയത്തിനാണോ? സ്വാർത്ഥരഹിതമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി കൊടുക്കുന്നതു കൂടുതൽ ലഭിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മുഖാന്തിരമായി ഭവിക്കും. എത്രമാത്രം കൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ളതിനേക്കാൾ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതു നാം ഏതു മനോഭാവത്തോടുകൂടി കൊടുക്കുന്നു എന്നുള്ളതാണ്. കേവലം സ്വാർത്ഥപരമായ ഔദാര്യപ്രകടനം ഇക്കാലത്ത് ഒരു സാധാരണ കാര്യമാണ്. സ്വന്തതാല്പര്യങ്ങളെ മുൻനിർത്തി ഉദാരസംഭാവനകൾ നൽകുന്ന പലരുണ്ട്. അങ്ങനെയുള്ളവർ ഒന്നും കൊടുക്കാത്തവരേക്കാൾ നല്ലവരായിരുന്നേക്കാം. എന്നാൽ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയില്ലാത്ത ഔദാര്യം ശ്ലാഘനീയമല്ല. അതു ദാതാവിനു സൗഭാഗ്യകരവും ആയിത്തീരുന്നതല്ല.

ആധുനികജീവിതത്തിന്റെ അധികഭാഗവും ധനം സമ്പാദിക്കുന്നതിനും വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള പ്രയത്നങ്ങളിൽ ചെലവഴിക്കപ്പെടുന്നു. ധനവും ധനംകൊണ്ടു കരസ്ഥമാക്കാവുന്ന സുഖസൗകര്യങ്ങളും സമൃദ്ധിയായ ജീവിതത്തിന് ഏറെക്കുറെ ആവശ്യവും സഹായകവുമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എന്നാൽ ധനത്തിന്റെ വർദ്ധനവു പലപ്പോഴും മനുഷ്യരെ അതിൽ തന്നെ വ്യാപൃതരാക്കുകയും ധനമൊഴിച്ചുള്ള മറ്റെല്ലാം മൂല്യങ്ങളെയും അവഗണിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം അവരെ ധനത്തിന് അടിമകളാക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായിട്ടാണു കാണുന്നത്. സാധാരണമായി ജീവിതവിജയത്തെ നിർണ്ണയിക്കുന്നതു ധനത്തിന്റെ കൂടുതൽ കാവനുസരിച്ചാണ്. ചുരുങ്ങിയ സമയംകൊണ്ടു കൂടുതൽ ധനം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണു മിക്കവരും ആരായുന്നത്. മാതാപിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ ഇങ്ങനെയുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ തിരിച്ചുവിടുവാൻ ഉത്സുകരാണ്. ഇപ്രകാരമുള്ള മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശത്തിന്റെയും പ്രചോദനത്തിന്റെയും ഫലമായി യുവാക്കന്മാർ ഏറ്റവും ലാഭകരമായ ജീവിതവൃത്തി തെരഞ്ഞെടുക്കുവാൻ നിർബന്ധിതരായിതീരുന്നു. ഞാൻ ലോകത്തിനു നൽകാവുന്ന ഏറ്റവും വലിയ സംഭാവന അല്ലെങ്കിൽ സേവനം എന്താണെന്നുള്ളതിനേക്കാൾ എനിക്ക് ഏറ്റവും അധികം ധനം സമ്പാദിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഏതാണെന്നുള്ളതാണു പലരുടെയും ചിന്താഗതി. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ “കിട്ടണം കിട്ടണം എന്നുള്ളതാണ്” പരമലക്ഷ്യം; കൊടുക്കുവാനുള്ള മനോഭാവം വിരളമാണ്.

ലോകത്തിൽ കൂടുതൽ സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും അനുഭവിക്കുന്നതു കൂടുതൽ ധനമുള്ളവരാണോ എന്നു സംശയമാണ്. ധനസമൃദ്ധിക്കിടയിൽ ദയനീയമായ അരിഷ്ടത അനുഭവിക്കുന്ന ധനികന്മാരെക്കൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ഒരു ലോകമാണ് ഇത്. അഹംഭാവംനിമിത്തം അവർ സ്വയം പര്യാപ്തത ഭാവിക്കുന്നെങ്കിലും അവരുടെ ഉള്ളു പൊള്ളയാണ്. യഥാർത്ഥമായി അവർ ആരെയും സ്നേഹിക്കുന്നില്ല; അതുകൊണ്ട് ആരും അവരെയും യഥാർത്ഥമായി സ്നേഹിക്കുന്നില്ല. കൊടുക്കുന്നവർക്കേ കിട്ടുകയുള്ളു എന്നുള്ള പ്രമാണം സ്നേഹത്തെസംബന്ധിച്ചും ശരിയാണ്. പല ധനികന്മാരും അവരുടെ ധനത്തെ മാത്രമാണു സ്നേഹിക്കുന്നത്.

ഇങ്ങനെയുള്ളവരുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ശൂന്യത മനസ്സിലാക്കിയിട്ടാണു കർത്താവു പറഞ്ഞത് “കൊടുപ്പിൻ, നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും” എന്ന്. ‘നിങ്ങൾക്കു സമൃദ്ധിയായ ജീവിതത്തിന്റെ അനുഭവം വേണമെന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിങ്ങൾ കൊടുക്കുവാൻ പഠിക്കണം’? നമ്മുടെ കർത്താവു ഇപ്രകാരം ഉപദേശിക്ക മാത്രമല്ല ചെയ്തത്. തന്റെ ജീവിതം താൻ ഉപദേശിച്ച പ്രമാണത്തിന്റെ ഉത്തമമാതൃക ആയിരുന്നു. തനിക്കുണ്ടായിരുന്നതെല്ലാം മറ്റുള്ളവർക്കായി താൻ ബലികഴിച്ചു. മുഴുവൻ സമയവും താൻ മറ്റുള്ളവർക്കായി ചെലവഴിച്ചു. പകലെല്ലാം സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചും രോഗികളെ സുഖപ്പെടുത്തിയും നന്മചെയ്തുകൊണ്ടു താൻ സഞ്ചരിച്ചു. രാത്രിയിൽ പോലും വിശ്രമത്തിനുള്ള അവസരം തനിക്കു ലഭിച്ചില്ല. അതിരാവിലെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ വിജനസ്ഥലത്തേക്കു പോയ കർത്താവിനെ പ്രഭാതമാകുന്നതിനു മുമ്പേതന്നെ

സമാജത്തിന്റെയോ, സംഘടനയുടെയോ വിജയം സുനിശ്ചിതമാണ്. സണ്ടേസ്കൂൾ സമാജത്തിന് അത്തരത്തിലുള്ള കമ്മിററിയും ജനറൽ സെക്രട്ടറിയും ലഭിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടായിരിക്കണം ഓരോ വർഷം കഴിയുന്തോറും വർദ്ധിച്ചുവരുന്ന ആയവ്യയ കണക്കുകൾ പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ അതിനു സാധിച്ചുവരുന്നത്. സമാജത്തിനും, പ്രസിദ്ധീകരണശ്രമങ്ങൾക്കും വിജയം ആശംസിക്കുവാൻ സന്തോഷമുണ്ട്.

വിശദദീപം

കർമ്മകാണ്ഡം

(പുത്തൻകാവ് മാത്തൻതരകൻ)

അപരാധിനി

XV

തന്നുടെ വർഗ്ഗത്തിൻ ചിത്ത കാഠിന്യവും
ദുർന്നയതന്ത്രത്തിൻ പദ്ധതിയും
തെല്ലൊന്നു ചിന്തിക്കെ കാരുണ്യരൂപന്റൊ
രുമുഖം നന്നേ വിവർണ്ണമായി
പാപി നിന്നുടെ പാപത്തേക്കാളുമാ
പ്പാതകന്മാരുടെ വഞ്ചനകൾ
ദുരിതപാലനാം യേശുമഹേശനു
ദുസ്സഹദുഃഖദമായിത്തോന്നി.
താഴെത്തറയിതു കുനിഞ്ഞിരുന്നംബുജ
ത്തണ്ടെതിർത്തൻവിരൽത്തുമ്പിനാലെ
സർവ്വാന്തര്യാമിയന്നായൂതന്മാരുടെ
ദുർവ്വിചാരങ്ങളശേഷമെണ്ണി
മണ്ണിലെഴുതിനാൻ മർത്യർക്കജ്ഞാതമാം
വർണ്ണത്തിൽ വിണ്ണോർക്കു വായിക്കുവാൻ
മാനവനന്ദന മൌനത്തെക്കണ്ടഭി-
മാനംപെരുത്ത ജനങ്ങളെല്ലാം
പേർത്തു പേർത്തുച്ചത്തിലാരവം കൂട്ടിനാർ
പാണി കുടഞ്ഞു ബലപ്പെടുത്തി
ഹാമൂർത്തിവേഗത്തിൽ വന്നെങ്കിലെന്നോർത്താ-
പ്പൂമൃദുഗാത്രിയാൾ തത്രവാഴ്കെ
കട്ടിക്കരിങ്കല്ലിൻ ചില്ലികണക്കററു
കത്തിക്കൊടുംമുനയെന്നപോലെ
തന്നുടെ കണ്ണിനു നേർക്കുവരുന്നതായ്
കുന്നൽമിഴിയാൾക്കു തോന്നുകയായ്
കാറണിക്കുന്തളം പൊട്ടിത്തലയോട്ടി
കീറിത്തകർന്നു നുറുങ്ങുകയായ്
പാണികൾകൊണ്ടു തടുക്കാൻ തുടങ്ങിനാ
ളാണിപോലുള്ള ശിലാഖണ്ഡങ്ങൾ
നെഞ്ചിലൂടാഞ്ഞാഞ്ഞിറങ്ങിയാക്കല്ലുകൾ
ചെഞ്ചോരച്ചോലകൾ തീർക്കുകയായ്.
ചന്ദ്രകലയൊത്ത തൂനെററി പൊട്ടിപ്പോയ്
ചാഞ്ചാട്ടം ചില്ലീയുഗം മുറിഞ്ഞു
നാസിക ദൂരെത്തെറിച്ചുപോയ് ചെഞ്ചുണ്ടു
നാലായ്പ്പൊടിഞ്ഞു തൂങ്ങിക്കിടന്നു.
കുന്ദപ്പൂപോലുള്ള ദന്തങ്ങളോരോന്നും
കല്ലുകൾതട്ടിയൊടിഞ്ഞടർന്നു.
കണ്ണുപൊടിഞ്ഞു കവൾത്തടം കീറിപ്പോയ്
കൈവിരലെല്ലാമൊടിഞ്ഞുപോയി.
മുട്ടുകൾ പൊട്ടിത്തകർന്നു തുടയുടെ
മാംസമടർന്നു പൊഴിഞ്ഞുവീണു.
നിൽക്കുവാൻ ത്രാണിയില്ലാതവളാടിനാൾ
ദിക്കെല്ലാം ചുററുന്നതായിത്തോന്നി.
വേദനയോതുവാൻ നാക്കുപൊങ്ങാതെയായ്
നാദമില്ലാതെയായ് കണ്ഠത്തിങ്കൽ.
ഘോരമാം കാററിലുലയുന്ന വല്ലിപോൽ
നാരിയാൾ ചാകാതെ ചത്തുനിൽക്കേ
"നിങ്ങളിൽപ്പാപമില്ലാത്തോരീത്തന്വിയേ
നിർഭയം കല്ലെറിയട്ടെ മുമ്പേ"
തൻമുഖംപൊക്കിക്കഥിക്കയായ് ശ്രീയേശു-
തമ്പുരാൻ യൂദകുലങ്ങളോടായ്.

ശിഷ്യന്മാർ തിരക്കി പുറപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. അത്രയധികം ആളുകൾ തന്നെ കാണുവാൻ തിരക്കുകൂട്ടിയിരുന്നു. തന്റെ ശക്തി മുഴുവനും മനുഷ്യരുടെ സേവനത്തിനു സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. എപ്പോഴും തന്നിൽനിന്നു ശക്തി പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ജനക്കൂട്ടത്തിൽ വച്ച് വിശ്വാസത്തോടുകൂടി തന്നെ സ്പർശിച്ച രോഗിണിയായ സ്ത്രീക്കു തന്റെ ശക്തി അനുഭവപ്പെട്ടു. തന്റെ ജീവനെ പോലും മനുഷ്യരക്ഷക്കു മറുവിലയായി താൻ കൊടുത്തു. പരിപൂർണ്ണമായ ഈ സ്വയവിസ്മൃതിയുടെയും സ്വയത്യാഗത്തിന്റെയും ഫലം ലോകത്തിന്റെ മുഴുവന്റെയും രക്ഷയാണ്. താൻ സൗഭാഗ്യം അനുഭവിച്ചു; മററുള്ളവരെ സൗഭാഗ്യത്തിലേക്കു നയിച്ചു. നമ്മുടെ ജീവിതവും ഫലപ്രദമായിത്തീരുവാനുള്ള ഏകമാർഗ്ഗം കർത്താവിന്റെ ആത്മാവിനെ പ്രാപിക്കുക എന്നുള്ളതാണ്. അതിനുള്ള ശക്തി നമ്മിൽ അധിവസിക്കുന്ന കർത്താവുതന്നെയാണ് നമുക്കു നൽകുന്നത്. താൻ ചെയ്തതുപോലെ ത്യാഗത്തിൽക്കൂടി ധന്യരായിത്തീരുവാനും മററുള്ളവരെ ധന്യരാക്കിത്തീർക്കുവാനും നമുക്കും കൃപ ലഭിക്കട്ടെ.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

തിങ്കൾ. 1. രാജാ. 19. 19—21.

ദൈവം മനുഷ്യനെ പിടിക്കുന്നതിനുപയോഗിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളെല്ലാം ഒരേ രീതിയിലല്ല നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. ഒരു വല മനുഷ്യൻ തകർത്തു കടന്നുപോയാൽ മറ്റൊന്നിൽ അവൻ പിടിക്കപ്പെടുന്നതായി എത്ര എത്ര അനുഭവങ്ങളാണു സാക്ഷിക്കുന്നതു്. പ്രസംഗങ്ങൾ, തിരുവെഴുത്തുകൾ, രോഗം അങ്ങിനെയുള്ള ഓരോ അപകടങ്ങൾ എന്നിവ ഓരോന്നും മുഖാന്തിരങ്ങളാകാറുണ്ടു്. അതുപോലെ മററു പലതും. ഏലിയായുടെ സ്ഥാനത്തേക്കു് ഏലിശാ വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. അവരിരുവരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു കാര്യമായിരിക്കുകയില്ല അതു്. ദൈവം ഈ വാചകങ്ങളിൽ കൂടെ നമ്മെ വിളിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു ചിന്തിച്ചുനോക്കുക. ഇടയന്റെ നേതൃത്വം വിസ്മരിച്ചു കാട്ടുകയറിയ ആടിനെപ്പോലെ നമ്മിലെത്രപേർ ദൈവത്തിന്റെ നേതൃത്വം ത്യജിച്ചു കാട്ടുകയറിയിരിക്കുന്നു. നാം തിരിച്ചുചെല്ലുവാനും തന്റെ വിളി നാം കൈക്കൊള്ളുവാനും അവിടുന്നു് നോക്കിയിരിക്കുന്നു. "കണ്ടാലും ഞാൻ നിന്റെ അടുക്കലേക്കു വരുന്നു. നീ എന്റെ ദൈവമായ കർത്താവല്ലോ" എന്നു പറവാൻ ആർക്കു കഴിയും.

ചൊവ്വാ. 1. രാജാ: 21. 1—16.

നാം ഏലിയാവിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പററിയാണു ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്. അതിനിടയിൽ ശാഖാചംക്രമണം ചെയ്തു് ഇതരഭാഗങ്ങളിലേക്കു കടക്കുന്നതു പക്ഷേ ക്രമവിരുദ്ധമായി തോന്നിയേക്കാം. എന്നാലും ഇന്നത്തെ വേദഭാഗത്തെപ്പററി സംഗ്രഹമായിട്ടെങ്കിലും ചിന്തിക്കുന്നതു പ്രയോജനകരമായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള അഹാബിന്റെ ദുരാഗ്രഹം, അതിനു കൂട്ടുനിന്ന ഈസെബേലിന്റെ നയം ഇവ രണ്ടും പ്രത്യേകം ചിന്താർഹമാണു്. ദുരാഗ്രഹം നിമിത്തം വ്യക്തികൾ മുതൽ രാഷ്ട്രങ്ങൾ വരെ എന്തെല്ലാം അക്രമങ്ങൾ നടത്തുന്നു എന്നു ചിന്തിച്ചാലും. അഹാബിന്റെ സഹധർമ്മിണിയായ ഈസെബേൽ നീതിപൂർവ്വകമായ ഒരു നില സ്വീകരിച്ചിരുന്നു എങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു. ഭാര്യാഭർത്തൃജീവിതം പരസ്പരം ബഹുമുഖങ്ങളായ സഹകരണത്തിനു വഴി നൽകുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ദൈവത്തിന്റെ പരമമായ അഭീഷ്ടം വിസ്മരിച്ചു് പരസ്പരം പ്രീതിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിക്കുന്നതു മൂലം വരുന്ന അനർത്ഥങ്ങൾ എത്ര വലുതു്?

ബുധൻ. 1. രാജാ: 21. 17—19.

കർമ്മേൽ മലമേൽ വച്ചും തുടർന്നും നടന്ന സംഭവങ്ങൾ കഴിഞ്ഞിട്ടു നാളുകൾ എത്രയായി എന്നു നാമറിയുന്നില്ല. ഈ നാളുകൾ ഏലിയാവിനു മിക്കവാറും ദുഃഖപൂർണ്ണമായിരുന്നിരിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ ഇഷ്ടം വിഗണിച്ചതിനാൽ അവനു വന്ന അധഃപതനം അവൻ ഖേദപൂർവ്വം മനസ്സിലാക്കി. ഉന്നതസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്നവർ ചെയ്യുന്ന ഒരു അധമകൃത്യംമൂലം എത്ര വലിയ ആഴത്തിലേയ്ക്കാണു പതിക്കുന്നതു്. ശിഷ്യസമൂഹത്തിൽ പ്രഥമസ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന യൂദായിക്കു പററിയ വീഴ്ച ഓർക്കുക. ഏലിയാ ഒരവസരത്തിൽ അനുസരണമില്ലായ്മ കാണിച്ചു എങ്കിൽ അവൻ അതേപ്പററി ദുഃഖിച്ചു. ദൈവം വീണ്ടും അവനെ വിളിച്ചപ്പോൾ മടികൂടാതെ അവൻ അനുസരിക്കുകയാണു ചെയ്തതു്. രാജശക്തിയേയോ ദുഷ്ടയായ രാജ്ഞിയേയോ അവൻ ഭയപ്പെട്ടില്ല. അങ്ങനെ ഏലിയാവിനു് അവന്റെ കളങ്കം കഴുകിക്കളവാൻ ദൈവം അവനു് ഒരവസരം നൽകി. ഏകാന്തതയിൽ അവൻ നയിച്ച ജീവിതം അവനു പ്രയോജനശൂന്യമായിപ്പോയില്ല.

വ്യാഴം. 1. രാജാ. 21: 20—22.

ദൈവനിർദ്ദേശപ്രകാരം പുറപ്പെട്ട ഏലിയാ—ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ—അഹാബിനെ നാബോത്തിന്റെ മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽവച്ചു കണ്ടെത്തി. അതേ, തന്റെ അധർമ്മംമൂലം അവൻ സമ്പാദിച്ച മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൽവച്ചു തന്നെ. ദൈവത്തിന്റെ ദൂതൻ നിന്നെയും എന്നെയും എവിടെവച്ചായിരിക്കും കണ്ടുമുട്ടുന്നതു്? മദ്യശാലയിലോ, വേശ്യാഗൃഹത്തിലോ എവിടെവച്ചായിരിക്കും? ദൈവത്തിന്റെ ആജ്ഞയെ അവഗണിച്ചു ഏദൻതോട്ടത്തിലെ പഴം പറിച്ചു തിന്ന ആദാമിനെ "ആദമേ, ആദമേ, നീ എവിടെ?" എന്നു ചോദിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദം നമ്മെയും വിളിച്ചു പിൻതുടരുന്നുണ്ടു്. അധർമ്മം നേരിട്ടു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനുള്ള നിന്റെ മടിമൂലം നിന്റെ അറിവോടും സമ്മതത്തോടുംകൂടെ മറെറാരുവൻ നിന്റെപേർക്കു പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ടോ? പ്രവർത്തിച്ചവനെക്കാൾ കൂടുതൽ ഉത്തരവാദിത്വം പ്രവർത്തിപ്പിച്ചവനാണെന്നു് ഓർത്തുകൊള്ളുക.

വെള്ളി. 1. രാജാ. 21: 23—29.

ഏലിയായുടെ പ്രവചനം ഏതാണ്ടു് അക്ഷരപ്രകാരം നിറവേറി എന്നാണു നാം ചരിത്രത്തിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. അഹാബിന്റെ ഭാഗികമായ അനുതാപംമൂലം സംഭവിപ്പാനിരുന്ന ദുർവ്വിധിയെ ഒന്നു നീട്ടിവയ്ക്കുവാൻ മാത്രം അവനു സാധിച്ചു. രാമോത്തിലെ ഗിലയാദിൽ വച്ചു് അസ്ത്രം ഏററു അഹാബു മരിച്ചു. അവൻ സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന രഥത്തിൽ വീണ രക്തം കഴുകിക്കളഞ്ഞിട്ടു നായ്ക്കൾ അതു നക്കിക്കുടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈസബേലിന്റെ അന്ത്യം വിവരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവരുടെ പുത്രനും മറെറാരന്ത്യം ലഭിച്ചില്ല. ഒരു അധർമ്മകൃത്യംനിമിത്തം ഒരു കുടുംബത്തിനു മുഴുവൻ വന്ന അന്ത്യം എത്ര ഭയങ്കരമായിരിക്കുന്നു. ഈ ചിത്രം നമ്മുടെ മുമ്പാകെ ഇരുന്നിട്ടും ഇന്നും തത്തുല്യമായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന അഹാബുമാരും ഈസബേലുകളുമുണ്ടു്. അവർ ഒരു കാര്യം ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ. ദൈവം തന്റെ വാഗ്ദത്തങ്ങളെ നിറവേററുന്നതിൽ വിശ്വസ്തനാണെങ്കിൽ അതുപോലെതന്നെ തന്റെ ശാസനകളെയും നിറവേററുന്നതിൽ വിശ്വസ്തനാണു്.

ശനി. 2. രാജാ. 1: 1—4

അഹാബിന്റെ കാലശേഷം പുത്രൻ അഹസ്യാവു രാജാവായി. ഭീരുവും സുഖപ്രിയനുമായിരുന്ന രാജാവു വിപ്ലവകക്ഷികളെ അമർച്ചചെയ്യുവാൻ യാതൊരു ശ്രമവും ചെയ്യാതെ അലസമായി ജീവിതം നയിച്ചുപോന്നു. ശത്രുക്കളെ നേരിടാതിരുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം അപകടംകൂടാതെ ജീവിപ്പാൻ അവനു സാധിച്ചില്ല. മരണത്തിന്റെ അമ്പുകൾ ഏതു രക്ഷാകേന്ദ്രത്തിൽവച്ചും നമ്മെ പിടികൂടുമല്ലോ. രാജകൊട്ടാരത്തിന്റെ മുകളിലത്തെ നിലയിൽനിന്നു് അദ്ദേഹം താഴെ വീണു ശയ്യാവലംബിയായിത്തീർന്നു. അപകടവേളയിൽ ദൈവത്തെ വിസ്മരിച്ചു നാം ശരണപ്പെടുന്ന പല രക്ഷാകേന്ദ്രങ്ങളും കണ്ടേക്കാം. അവയെല്ലാംതന്നെ നമുക്കു അപകടകാരണമായിത്തീരുന്നു. രാജാവു് ആ സമയത്തു അരുളപ്പാടു ചോദിക്കുവാൻ ബാൽസെബൂബിന്റെ അടുക്കലേക്കാണാളയച്ചതു്. യഥാ രാജ: തഥാ പ്രജ: പിതാവിനെപ്പോലെയുള്ള പുത്രനും ബാൽ ആരാധകനായ അഹാബിന്റെ പുത്രൻ മറെറാരു ദേവനെ ശരണം പ്രാപിച്ചതു സ്വാഭാവികമായിരുന്നു. ദൈവഭയത്തിൽ പരിശീലിപ്പിക്കപ്പെടാത്ത കുഞ്ഞുങ്ങൾ കാട്ടുകേറിപ്പോകുന്നതിനുള്ള വലിയ ഉത്തരവാദിത്വം മാതാപിതാക്കൾക്കത്രേ.

ഓർത്തഡോക്സ് സിറിയൻ സൺഡേസ്കൂൾ സമാജം

ജനറൽ സെക്രട്ടറി ഫാദർ കെ. ഡേവിഡ് ബി. എ. ബി. ഡി. പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന 1952–53–ലെ വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിൻ്റെ സംഗ്രഹം താഴെ ചേർക്കുന്നു.

“യോനാൻ്റെ പുത്രനായ ശിമോനേ നീ ഇവരിൽ അധികമായി എന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നുവോ.......എൻ്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയിക്കുക. യോഹ. 21–15

കുഞ്ഞാടുകളെ മേയിക്കുവാനുള്ള ചുമതല നമ്മുടെ കർത്താവ് വി. പത്രോസിനു നൽകുന്നതായി ഇവിടെ കാണുന്നു. വി. സഭയ്ക്കു നൽകുന്ന ഒരു കല്പനയാകുന്നു. പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായ ഒരു സ്ഥാനമത്രേ കുഞ്ഞാടുകൾക്കു നമ്മുടെ കർത്താവു നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. കുഞ്ഞുങ്ങളെ എൻ്റെ അടുക്കൽ വരുവാൻ വിടുവിൻ അവരെ തടയരുതു് — ദൈവരാജ്യം ഇപ്രകാരമുള്ളവരുടേതാകുന്നു. എന്നിങ്ങനെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കുള്ള സ്ഥാനത്തെപ്പററി ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം കർത്താവു കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സഭാംഗങ്ങളെ വഴി നടത്തുന്ന കാര്യത്തെപ്പററി കല്പിക്കുമ്പോൾ കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ കാര്യം പ്രഥമമായി കരുതണമെന്നത്രേ കർത്താവു വി. പത്രോസിനോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു്.

കർത്താവിൻ്റെ കല്പനയെ അദരിച്ചു ക്രിസ്തീയ സഭകൾ എല്ലാംതന്നെയും ബാലപരിശീലനത്തിനു സമുന്നതമായ ഒരു സ്ഥാനമത്രേ ഇക്കാലത്തു നൽകിവരുന്നതു്. ക്രിസ്തീയ സഭകൾ മാത്രമല്ല ഓരോ രാഷ്ട്രങ്ങളും ബാലവിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ചെലുത്തുന്ന ശ്രദ്ധയും ചെലവിടുന്ന ധനവും ശ്രദ്ധാർഹമാകുന്നു. നമ്മുടെ സഭയും ഓരോ വർഷം ചെല്ലുന്തോറും സൺഡേസ്കൂൾ വേലയുടെ മാഹാത്മ്യം കൂടുതൽ കൂടുതലായി ഗ്രഹിച്ചുവരുന്നു, എന്നുള്ളതു് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമാണു്.

1952–ലെ വാർഷികയോഗം 1127 മേടം 22–ാം നു- ഞായറാഴ്ച മാർ ഗ്രീഗോറിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ മഹനീയ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ വാഴൂർ പ്രൈമറി സ്കൂളിൽവച്ചു നടത്തപ്പെട്ടു. തദവസരത്തിൽ മെ· സി, ഐ. നൈനാൻ ബി. എ. എൽ. ററി. എം. ഐപ്പ് ബി. എ. എൽ. ററി. എന്നവരുടെ ശ്രദ്ധേയമായ ഓരോ പ്രസംഗങ്ങളും, സമ്മാനാർഹരായവർക്കുള്ള സമ്മാനദാനവും ഉണ്ടായിരുന്നു. എസ്സ്. എസ്. എഫ്. സി. പാസായ 46 പേർക്കു സർട്ടിഫിക്കേററുകൾ നൽകപ്പെട്ടു.

തന്നാണ്ടു പ്രവർത്തനങ്ങൾ കൂടുതൽ ഊർജ്ജിതപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഓരോ ഭദ്രാസനത്തിലും ഹെഡ്മാസ്റ്ററന്മാരുടെ ഓരോ സമ്മേളനം വിളിച്ചുകൂട്ടി കാര്യക്ഷമമായ നടത്തിപ്പിനു വേണ്ട പല കാര്യങ്ങളും ആലോചിച്ചു തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

സെൻട്രൽ അദ്ധ്യാപക യോഗങ്ങൾ

സെൻട്രൽ അദ്ധ്യാപകയോഗങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തെ വിധം നടത്തുവാൻ ഈ വർഷം കഴിഞ്ഞില്ല. അതിനുള്ള പ്രധാന കാരണം ജനറൽ സെക്രട്ടറിയുടെ അസൗകര്യമായിരുന്നു. എങ്കിലും കോട്ടയം ഭദ്രാസനത്തിൽ വെള്ളൂക്കുട്ട, കുമരകം എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും നിരണം ഭദ്രാസനത്തിൽ നിരണം, കരുവാററ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും തുമ്പമൺ മെത്രാസനത്തിൽ മുള്ളനിക്കാട്, കീക്കൊഴൂർ, തുമ്പമൺ വടക്കേക്കര എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിലും വച്ചു് ഇക്കൊല്ലം യോഗം നടത്തപ്പെട്ടു. കുമരകം യോഗത്തെ തുടർന്നു അദ്ധ്യാപകന്മാർ വേമ്പനാട്ടു കായലിലേക്കു് ഒരു വിനോദയാത്രപോകയും ഒരു ഗ്രൂപ്പു ഫോട്ടോ എടുക്കുകയും ചെയ്തു. പാമ്പാടി സെൻട്രൽ അദ്ധ്യാപകയോഗം ടേം തോറും ക്രമമായി നടത്തുന്നതിനു അതിൻ്റെ ചുമതലക്കാർ യത്നിച്ചു വരുന്നുണ്ടു്. അദ്ധ്യാപകയോഗം നടത്തുന്നതിനു സഹായിച്ചിട്ടുള്ള എല്ലാ പള്ളിക്കാരോടും ഞങ്ങൾ അതീവ കൃതജ്ഞരാണു്.

അദ്ധ്യാപക സമ്മർക്ലാസ്സ്

കഴിഞ്ഞ പതിനൊന്നു ദിവസങ്ങളായി അദ്ധ്യാപകസമ്മർ ക്ലാസ്സുകൾ സ്ഥലം ഹൈസ്കൂളിൽവച്ചു് നടന്നുവരികയാണു്. ക്രമമായി അതിൽ സംബന്ധിച്ചിരുന്ന 60 പേരിൽ 35 പേർ സ്ഥിരതാമസക്കാരായിരുന്നു. പഴയനിയമചരിത്രം, പൌലൂസിൻ്റെ ലേഖനങ്ങൾ, സഭാചരിത്രം, സഭയും കൂദാശകളും, ബാലമന:ശാസ്ത്രം ആദിയായ വിഷയങ്ങളെ പരാമർശിച്ചുള്ള ക്ലാസ്സുകളായിരുന്നു എടുത്തതു്. ക്ലാസ്സുകൾ എടുത്തു സഹായിച്ച വന്ദ്യ ദിവ്യശ്രീ. പി. ഇ. ദാനിയേൽ റമ്പാൻ, ഇ. മാത്യൂസ റമ്പാൻ, ഫാദർ ഏ. ററി· ഗബ്രിയേൽ, എം. വി. ഏബ്രഹാം ആദിയായവരോടുള്ള കൃതജ്ഞത രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ. സ്ഥിരതാമസക്കാരുടെ താമസസൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി ഹൈസ്കൂൾ അനുവദിച്ചു തരികയും 100 രൂപാ ഗ്രാൻറു തന്നു സഹായിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള സ്കൂൾ മാനേജരോടും സ്ഥലം സൺഡേസ്കൂൾ അധികൃതരോടും ഞങ്ങൾക്കുള്ള നന്ദി നിസ്സീമമാകുന്നു. ക്ലാസ്സുകളിൽ സംബന്ധിച്ച എല്ലാവരും കുമ്പസാരിച്ചു വി. കുർബാന അനുഭവിക്കുകയുണ്ടായി. ഞങ്ങളുടെ താമസസമത്തു വിഭവസമൃദ്ധമായ ചായസൽക്കാരംമൂലം ഞങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹവാത്സല്യം പ്രദർശിപ്പിച്ച തെക്കേടത്തു താഴേതിൽ കുടുംബാംഗങ്ങളോടും സൺഡേസ്കൂളിൻ്റെ അഭിമുഖ്യത്തിൽ കാപ്പിസൽക്കാരം നടത്തിയ പള്ളി കമ്മററിക്കാരോടും ഞങ്ങൾ വളരെ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

വാർഷിക പരീക്ഷകളും സമ്മാനങ്ങളും

പതിവുപോലെ വാർഷിക പരീക്ഷയും മത്സര പരീക്ഷയും ഇക്കൊല്ലവും നടന്നു. S. S. F. C. പരീക്ഷയ്ക്കു ഇക്കൊല്ലം 102 പേർ ചേർന്നിരുന്നു. അവരിൽ 52 പേർ പാസ്സായി. സർട്ടിഫിക്കെററിനു അർഹരായിട്ടുണ്ടു്. അവരിൽ പി. എ. മത്തായി പാമ്പാടി സമുദായത്തിൽ 1–ാമതും വി. പി. തോമസ് വളഞ്ഞവട്ടം രണ്ടാമതും, 8–ാം ക്ലാസ്സിൽ ഒ. പി. തോമസ് വടക്കൻ മണ്ണൂർ 1—ാമതും, പി. ഐ. മേരിക്കുട്ടി V. G. M. വാകത്താനം രണ്ടാമതും, 7–ാം ക്ലാസ്സിൽ കെ. ജി. ശമുവേൽ ആറാട്ടുപുഴ 1—ാമതും, കെ. സി. അന്നാമ്മ കുണ്ടറ, പി. കെ. ജോസഫ് മാന്തിളിർ എന്നിവർ രണ്ടാമതും, 6–ാം ക്ലാസ്സിൽ കോശി എൻ. കൊച്ചുകോശി ഒന്നാമതും, കെ. യു. എബ്രഹാം വെള്ളത്തൂരുത്തി രണ്ടാമതും, 5–ാം ക്ലാസ്സിൽ ററി. ജെ. അന്നമ്മ ഏലിയാച്ചാപ്പൽ (കോട്ടയം) ഒന്നാമതും, ജേക്കബു പി. ഐപ്പു പുത്തൻകാവു രണ്ടാമതും പാസ്സായി, സമ്മാനാർഹരായിട്ടുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ വർഷം സമ്മാനം ലഭിച്ച പി· എ. മത്തായി, കോശി എൻ. കൊച്ചുകോശി എന്നീ രണ്ടു കുട്ടികൾ ഇക്കൊല്ലവും സമ്മാനത്തിനു അർഹരായതിൽ അവരെ പ്രത്യേകം അഭിനന്ദിക്കുന്നു. സമ്മാനത്തിനുവേണ്ടി കൈപ്പട്ടൂർ മി. സി. കെ. തേരകത്തും, വഞ്ചിത്ര മി. പി. കെ. തോമസും ഗണ്യമായ ഓരോ തുക സംഭാവന ചെയ്തു് സമാജത്തെ സഹായിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അവർ രണ്ടു

പേരോടുമുള്ള നിർവ്യാജമായ നന്ദി രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളുന്നു.

പരിശീലനക്ലാസ്സിനോടു അനുബന്ധിച്ച് ഒരു പ്രസംഗമത്സരവും ഇക്കൊല്ലം നടത്തി. അതിൽ മാക്കാംകുന്ന് ഏബ്രഹാം വറുഗീസ് ഒന്നാമനും, വയലത്തല മി. റ്റി. ജി. ജോർജ്ജ് രണ്ടാമനും വിജയിച്ച് മാർ പീലക്സീനോസ് മെമ്മോറിയൽ സമ്മാനത്തിനു അർഹരായിട്ടുണ്ട്.

സൺഡേസ്കൂൾ പ്രസ്സ്

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി സൺഡേസ്കൂളിൽ നിന്നും വ്യക്തികളിൽനിന്നും പിരിഞ്ഞുകിട്ടിയ തുകകൊണ്ട് സമാജത്തിനു ഒരു പ്രസ്സ് വാങ്ങാൻ കമ്മിററി തീരുമാനിക്കുകയും അതിൻപ്രകാരം 3000 രൂപായ്ക്കു ഒരു പ്രസ്സും 1000 രൂപായ്ക്കു് മററുപകരണങ്ങളും വാങ്ങാൻ ഏർപ്പാടു ചെയ്കയും ചെയ്തു എന്നുള്ളതു് ചാരിതാർത്ഥ്യജനകമായ ഒരു സംഗതിയായി ഞങ്ങൾ കരുതുന്നു. പെട്ടെന്നു ഇതു് സാധിതപ്രായമായതു സഭാഭക്തനായ ചേപ്പാട്ടു ഏവരത്തു കിഴക്കേതിൽ മി. മാത്യു 500 രൂപാ സംഭാവന ചെയ്തതുകൊണ്ടാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തെ ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാപുരസ്സരം സ്മരിക്കുന്നു. 1000 രൂപാകൂടി പ്രസ്സ് നടത്തിപ്പു സംബന്ധിച്ചു വേണ്ടിവരും. അതു കടം എടുക്കേണ്ടതായും വരും. ഇതു കൂടാതെ ഷയർ എടുക്കാത്ത സ്കൂളുകളെല്ലാം 25 രൂപായുടെ ഷയർ എടുക്കുന്നപക്ഷം ഈ കടം ഒരു കൊല്ലംകൊണ്ട് വീട്ടുവാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. അതിനു ഇനിയും പല സ്കൂളുകാരും മുതിരുമെന്നു ഞങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു.

വരവു ചെലവ്

പൂർണ്ണമായ കണക്ക് ഓഡിററു ചെയ്തു പിന്നാലെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതാണ്. 1 ണ. പിരിവിനത്തിൽ ഇക്കൊല്ലം 926 രൂ. 4 ണ. 6സ. ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇതു് മുൻകൊല്ലങ്ങളെക്കാൾ ഏകദേശം 100 രൂപായോളം കൂടുതലാണ്. പള്ളിയിലെ കാണിക്ക ഇനത്തിൽ 372രൂ. 6ണ. 9സ. ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. 54 പള്ളികളിൽനിന്നുമാത്രമേ പിരിവു കിട്ടിയിട്ടുള്ളു. മാന്യ വൈദികർ ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധ പതിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ കുറയാതെ 500 രൂപാ കിട്ടാൻ യാതൊരു പ്രയാസവും ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു. സംഭാവനകൾ, ബുക്കഡിപ്പോ ലാഭം ആദിയായ ഇനങ്ങൾ ഉൾപ്പെടെ ഇക്കൊല്ലം ആകെ 2792 രൂ. 5ണ. 9സ. വരവുണ്ടു്.

മദ്യനിരോധനം പ്രായോഗികമോ?

[റ്റി. സി.]

മദ്യപാനം ശീലിച്ചിരുന്നവരായ ഏതാനുമാളുകൾ ഏതോ ആത്മപ്രചോദനം കൊണ്ടു തങ്ങൾ മേലാൽ മദ്യപിക്കുകയില്ലെന്നു പള്ളിക്കു മൂന്നു വലത്തുവച്ച് പ്രതിജ്ഞ ചെയ്യുകയും മററു മദ്യപന്മാരെ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രേരിപ്പിച്ച് അവരുടെ സംഘത്തിൽ ആൾ ചേർക്കുകയും ചെയ്തുവരുന്നതായി തലവടി എന്ന സ്ഥലത്തെ ഒരു റിപ്പോർട്ടു മനോരമയിൽ കാണുകയുണ്ടായി. മദ്യപന്മാരുടെ നൈസ്സൂക്കുമൂലം അവിടത്തെ കള്ളുഷാപ്പുകളിൽ കള്ളിനു ചെലവില്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നതിനാൽ ഷാപ്പുടമകൾക്കു് അനല്പമായ വിഷാദമുണ്ടായിരിക്കുന്നതായും പറയപ്പെടുന്നു.

നാടും വീടും മുടിക്കുന്ന മദ്യപാനം നിയമം മൂലം നിരോധിക്കുന്നതിനു് മഹാത്മജിയുടെ മഹത്തായ ഉപദേശത്താൽ പ്രചോദിതമായ കോൺഗ്രസ്സ് ഗവണ്മെൻറു് പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണല്ലോ. ചില സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം മദ്യനിരോധനപദ്ധതി നടപ്പാക്കാനുള്ള നടപടി കൈക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞുമിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ മദ്യനിരോധനം നിയമം മൂലം നടപ്പാക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവരുണ്ട്. അമേരിക്കയിൽ ആ പദ്ധതി പരാജയപ്പെട്ടതു് അവർ ദൃഷ്ടാന്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കും. ഇൻഡ്യയിൽത്തന്നെ മദ്യനിരോധനമേർപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ നൂറുശതമാനവും വിജയകരമാണെന്നു് ഈ പദ്ധതിയുടെ പ്രയോക്താക്കൾ അവകാശപ്പെടുകയില്ലെന്നാണ് എതിരാളികളുടെ വാദം. രാജ്യത്തിന്റെ ധനാഗമമാർഗ്ഗങ്ങളിൽ മർമ്മപ്രധാനമായ മദ്യഷാപ്പുകൾ നിറുത്തണമെന്നു് ഈ ആദർശവാദികൾ പറയുന്നതു ബുദ്ധിഭോഷത്വമാണെന്നും അവർ പറയും.

ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും മദ്യപാനാസക്തരായ ആളുകൾ ആ ദുഷ് പരിചയത്തിൽ നിന്നു് എങ്ങനെയെങ്കിലും പിന്തിരിയാനിടയാകുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കും അവരുടെ കുടുംബത്തിനുമുണ്ടാകുന്ന ഐശ്വര്യസമൃദ്ധി എതിരാളികളെ ഉത്തരം മുട്ടിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്. മദ്രാസ് ഗവണ്മെൻറിന്റെ മദ്യനിരോധനപ്രസ്ഥാനത്തോടു ശക്തിയായ എതിരഭിപ്രായമുണ്ടായിരുന്ന ഒരാൾ പറഞ്ഞതിപ്രകാരമാണ്:—"മദ്രാസിലെ പാവങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല, ഇടത്തട്ടുകാർക്കു പോലും മദ്യനിരോധനം അനല്പമായ ഐശ്വര്യം കൈവരുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതിൽ എനിക്കു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. നിർദ്ധനരും തൊഴിലാളികളുമായ ആളുകളുടെ കുടിലുകളിലും മാടങ്ങളിലും കരിപിടിച്ച മൺപാത്രങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്തു മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന ഓട്ടുപാത്രങ്ങളും, കീറിത്തുന്നിയ പഴഞ്ചൻ സാരികൾക്കുപകരം ഒന്നാന്തരം സാരികളും കാണുമ്പോൾ ആ സാധുജനവർഗ്ഗത്തിന്റെ ജീവിതനിലവാരം എത്രമാത്രം ഉയർന്നിരിക്കുന്നു എന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷമാണ്. അവരുടെ കുട്ടികൾ നല്ല വസ്ത്രങ്ങളും ചിലർ സ്വർണ്ണവും വെള്ളിയും കൊണ്ടുള്ള ആഭരണങ്ങളും ധരിക്കുന്നു. തെരുവുകളിൽ സാധാരണയുണ്ടാകാറുള്ള കലഹങ്ങളും കലാപങ്ങളും ഏറവും കുറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. കള്ളുകുടിച്ചശേഷം തങ്ങളുടെ ഭാര്യമാരെ പ്രഹരിക്കുന്ന പതിവ് ഒരു കഴിഞ്ഞകാലകഥയായി മാത്രം അവശേഷിച്ചിരിക്കുന്നു. മദ്രാസ് സംസ്ഥാനത്തു് ഉടനീളം സഞ്ചരിച്ചതിന്റെ ഫലമായി ഞാൻ നേരിട്ടു കണ്ട കാര്യങ്ങളാണു മേലുദ്ധരിച്ചതു്."

മദ്യം മൂലമുള്ള രാജ്യത്തിന്റെ വരുമാനം ഗണനീയമായ ഒന്നാണെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരാളിന്റെ അഭിപ്രായമാണിതു്. മദ്യനിരോധനം മൂലം രാജ്യത്തിനുണ്ടാകാവുന്ന ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങളുടെ വ്യാപ്തി എത്രമാത്രമുണ്ടെന്നു തെളിയിക്കുന്നതിനു മദ്യനിരോധനപ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ എതിർചേരിയിൽ നിന്നിരുന്ന ഒരാളിന്റെ സാക്ഷ്യം തികച്ചും പര്യാപ്തമാണല്ലോ.

മദ്രാസിലെ പ്രധാനമന്ത്രി ശ്രീ. സി. രാജഗോപാലാചാരി പറയുന്നതിങ്ങനെയാണ്:—"ജനസമുദായത്തിലെ ദരിദ്രവിഭാഗത്തെ ഒരു ദുഷിച്ച പരിചയം ഉളവാക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തമായ വിഷദ്രാവകം—മദ്യം—വാങ്ങുന്നതിനു വേണ്ടി ആകർഷിക്കുകയും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ചെലവുകൾക്കായി അതിൽനിന്നു സിദ്ധിക്കുന്ന വരുമാനം വിനിയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു നീചമാണ്, കുടിച്ചു സ്വയം നശിക്കണമെന്നു മനഃപൂർവ്വമാഗ്രഹിക്കുന്ന പണക്കാർക്കു മദ്യം വിൽക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അതിനു സമ്മതിക്കുമായിരുന്നു. പക്ഷെ അതു സാദ്ധ്യമല്ലല്ലോ. ധനകാര്യവകുപ്പിനേയും

Licence No. 498 Dated 20-8-1946 Reg. M. 5285

THE CHURCH WEEKLY

പണക്കാരേയും പ്രീണിപ്പിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി പാവങ്ങളെ ഞാൻ നശിപ്പിക്കുകയില്ല."

ദീർഘകാലമായി നിലവിലിരിക്കുന്ന വിനാശകരമായ ഒരു വ്യവസ്ഥ വിജയകരമായി നിർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുക എന്നതു ക്ഷിപ്രസാദ്ധ്യമല്ല. അതെങ്കിലും ധർമ്മവിരുദ്ധമായി പ്രവർത്തിച്ചതുകൊണ്ടു് ഈ സംരംഭം—മദ്യനിരോധനം—പാടേ പരാജയപ്പെട്ടു എന്നു പറയുന്നെങ്കിൽ അതു് അതിശയോക്തിയായിരിക്കുമെന്നത്രേ ശ്രീ. രാജഗോപാലാചാരി പറയുന്നതു്. മദ്യവ്യാപാരത്തിലേർപ്പെട്ടിരുന്നവരോ മദ്യപാനാസക്തരോ എന്തൊക്കെപ്പറഞ്ഞാലും ദരിദ്രവർഗ്ഗത്തിനു ഈ പദ്ധതികൊണ്ടു പ്രയോജനമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു സംശയരഹിതമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യമാണെന്നത്രേ അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കുന്നതു്.

മദ്യനിരോധനം വിജയകരമാകയില്ലെന്നു പറയുന്ന വിമർശകരോടു ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു് ഒരു മറുപടി പറയാനുണ്ടു്. മനുഷ്യന്റെ ധാർമ്മികമായ ജീവിതത്തിന്റെ നിലവാരം ഉയർത്തപ്പെടുമ്പോൾ സ്വയം ലഭിക്കുന്ന പ്രചോദനം കൊണ്ടു മനുഷ്യൻ ചെയ്യുന്ന തീരുമാനത്തെ ഉല്ലംഘിക്കുവാൻ യാതൊരു പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും പ്രേരണകൾക്കും ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു് നിയമം മൂലം മദ്യപാനം നിരോധിച്ചാലുമില്ലെങ്കിലും മനുഷ്യന്റെ ധാർമ്മികമായ നിലവാരം ഉയരുക എന്നുള്ളതാണു് അത്യന്താപേക്ഷിതമായിട്ടുള്ളതു്. ധാർമ്മികമായ ഉൾപ്രേരണ കൊണ്ടു മാത്രമേ ശാശ്വതമായ മദ്യവർജ്ജനമോ അതുപോലെയുള്ള മററു് ഏതെങ്കിലും ഉന്നതജീവിതപ്രമാണമോ നിലനിറുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയുള്ളു.

ക്രിസ്തുമുഖാന്തരമുള്ള വീണ്ടുംജനനത്തിന്റെ നവജീവോദയം നമ്മിലുണ്ടാകുമ്പോൾ മാത്രമേ നമ്മിൽ കുടികൊണ്ടിരിക്കുന്ന പൈശാചികശക്തികളെ ഇങ്ങിനിവരാത്തവണ്ണം അടിച്ചോടിക്കുവാനുള്ള കരുത്തു ലഭിക്കുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു മദ്യവർജ്ജനപ്രസ്ഥാനത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നവർ ജനസാമാന്യത്തിന്റെ ധാർമ്മിക ജീവിതത്തെയുയർത്തുക എന്ന ലക്ഷ്യത്തെ മുൻനിറുത്തി പ്രവർത്തിക്കേണ്ടതു് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണു്

പട്ടംകൊട

വാകത്താനം നാലുന്നാക്കൽ കെ. സി. മാത്യൂസ് ശെമ്മാശനും, കോന്നി പുന്നൂരേത്തു പി. കെ. സ്കറിയാ ശെമ്മാശനും 21—6—53-ൽ പുത്തൻകാവു വലിയ പള്ളിയിൽ വച്ചു് ഔഗേൻ മാർ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു പൂർണ്ണശെമ്മാശപട്ടം നൽകിയിരിക്കുന്നു. ഡീക്കൻ പി. കെ. സ്കറിയാ സ്ളീബാദാസസമൂഹത്തിൽ ചേർന്നും അടുത്തുതന്നെ മലബാറിലേക്കു പോകുന്നതും ആണു്.

കൽക്കട്ടാ

ബോംബെയിൽനിന്നു റെവ. ഫാദർ സി. വി. ജോണിനെ കൽക്കട്ടാ ഓർത്തഡോക്സ് സുറിയാനിപ്പള്ളിയിലേക്കും, കൽക്കട്ടായിൽനിന്നും ഫാ: തൈക്കടവിൽ ഗീവറുഗീസ് അച്ചനെ ബാംഗ്ലൂരിലേക്കും സ്ഥലംമാററിയിരിക്കുന്നു.

Printed and Published by N. M. Abraham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam